

สภาพทั่วไปของเมืองนันทยา

3.1 ประวัติความเป็นมาของเมืองนันทยา

จากประวัติศาสตร์เดิมบริเวณนี้ เคยเป็นที่ตั้งทัพของพระยาตาก ซึ่งท่านได้ยกทัพเพื่อออกมาหาสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกลับไปกู้เอกราช ก่อนที่จะเสียกรุงแก่พม่าได้ 3 เดือน แล้วจึงเดินทางต่อไปตีเมืองจันทบุรี โดยที่บริเวณนี้มีทำเลดี มีลมทะเลชื่อลมนันทยา คือลมที่พัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือในต้นฤดูฝน ดังนั้น จึงเรียกสถานที่แห่งนี้เป็น "หมู่บ้านนันทยา" ต่อมาปัจจุบันเปลี่ยนเป็น "นันทยา"

เหตุการณ์สำคัญของเมืองนันทยาได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2502 เมื่อมีรถบรรทุกขนาดใหญ่ของทหารอเมริกันประมาณ 4-5 คัน ได้บรรทุกทหารเต็มคันรถ ประมาณคันละ 100 คน จากนครราชสีมา ซึ่งมีฐานทัพของทหารอเมริกันอยู่ที่นั่นมาที่หาดนันทยา และเข้าบ้านตากอากาศของพระยศสุนทรอยู่เป็นประจำ บ้านพักดังกล่าวอยู่ทางตอนใต้ของหาดนันทยา โดยผลัดกันมานักผ่อนเป็นงวด ๆ ละ 1 สัปดาห์ และพักอยู่ที่บ้านดังกล่าว ด้วยพฤติการณ์เช่นนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของกิจการมาท่องเที่ยวนันทยา และต่อมาพักเที่ยงก็ได้เปลี่ยนจากหมู่บ้านชายทะเลที่สงบ มาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวตากอากาศที่ทันสมัย ดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน

ก่อนเดือนพฤศจิกายน 2521 นันทยามีฐานะเป็นสุขาภิบาลนาเกลือ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2499 มีพื้นที่เฉพาะตำบลนาเกลือ ต่อมาได้ขยายเขตไปจนถึงนันทยาได้ เมื่อ พ.ศ. 2507 มีพื้นที่ในการปกครองดูแลประมาณ 22.2 ตารางกิโลเมตร แต่เนื่องจากนันทยาได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หน่วยการปกครองที่เป็นสุขาภิบาลอยู่เดิมไม่อาจจะบริหารงาน และให้บริการได้ทันกับความเจริญรวดเร็วดังกล่าวได้ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองนันทยา พ.ศ. 2511 ขึ้นด้วยเหตุผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ จึงยุบสุขาภิบาลนาเกลือ และให้จัดตั้งเป็นเมืองนันทยาเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521 เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปที่ 5 ของไทย และให้เมืองนันทยามีฐานะเทียบเท่าเทศบาลนคร

3.2 สภาพทางภูมิศาสตร์

3.2.1 ลักษณะทางกายภาพ (ปัจจุบัน)

เมืองนันทยาตั้งอยู่ที่เส้นละติจูดที่ 13 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 101 องศาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 150 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 208.1 ตารางกิโลเมตร เฉพาะพื้นที่บึง 53.44 ตารางกิโลเมตร พื้นที่น้ำ 154.66 ตารางกิโลเมตร พื้นที่เกาะล้าน 4.07 ตารางกิโลเมตร และมีชายหาดยาวประมาณ 15 กิโลเมตร โดยพื้นที่บึงอยู่ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีพื้นที่คลุม 4 ตำบล คือ ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ บางส่วนของตำบลห้วยใหญ่ และบางส่วนของตำบลหนองปลาไหล ซึ่งมีอาณาเขตดังนี้ ทิศเหนือเริ่มจากแนวคลองกระทิงลาย ทิศตะวันออกขนานกับถนนสุขุมวิท (ห่างจากถนนสุขุมวิทไปทางตะวันออก 900 เมตร) ทิศใต้จดเขตพื้นที่ตำบลห้วยใหญ่ ทิศตะวันตกขนานกับแนวฝั่งทะเล ซึ่งห่างออกไปประมาณ 12 กิโลเมตร

3.2.2 ลักษณะการใช้ที่ดิน

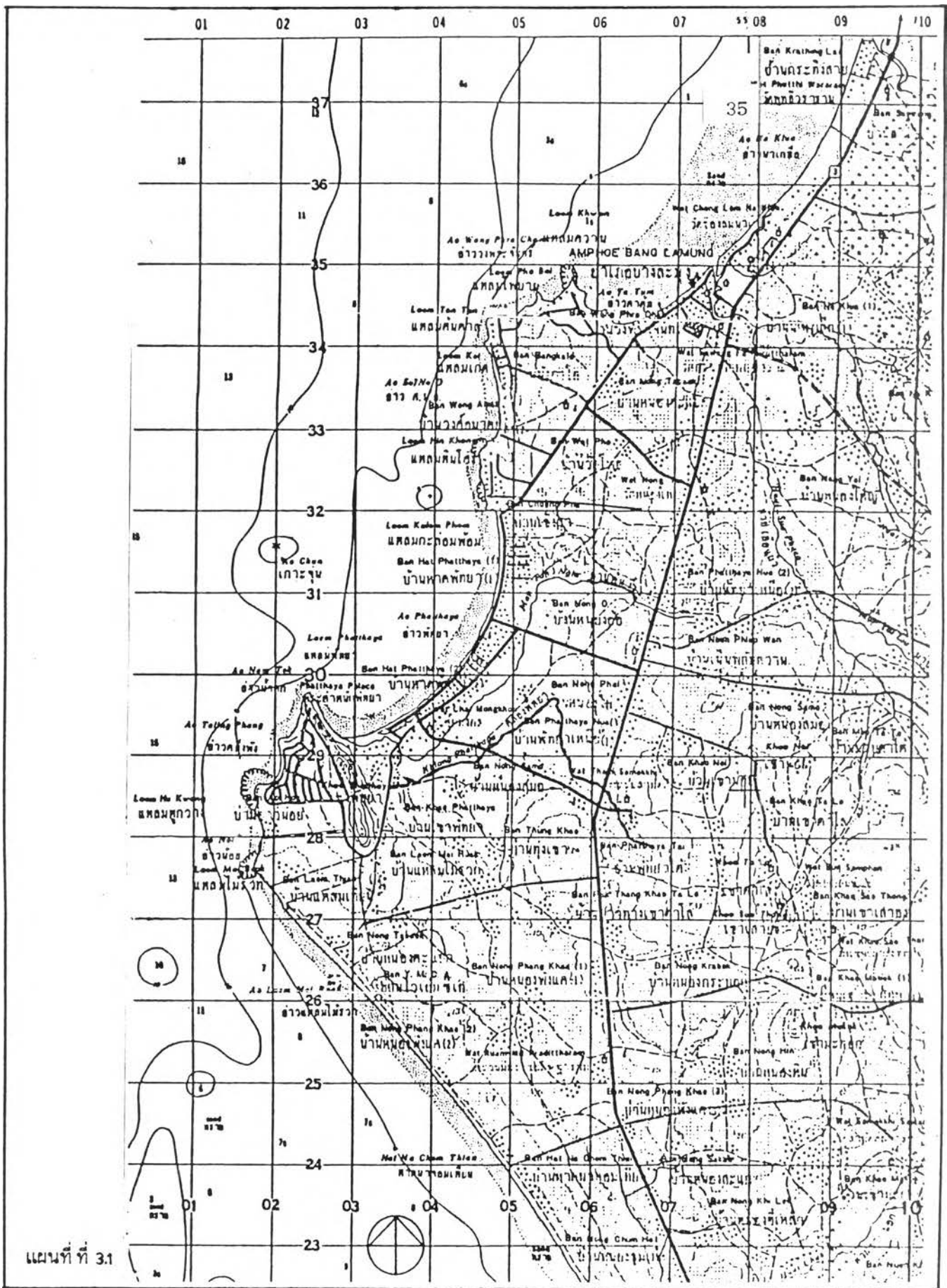
ชุมชนเมืองนันทยาเดิมเป็นหมู่บ้านชาวประมง อาคารมีลักษณะเป็นกระท่อม หลังคามุงจาก มีพื้นที่รอบบริเวณบ้านเป็นลานกว้างสำหรับกิจกรรมทางการประมง และการเกษตรกรรม สภาพการใช้ที่ดินเดิมเป็นสภาพชายหาดที่ยาว กว้าง และหาดทรายที่สะอาด แต่หลังจากที่ทหารอเมริกันได้มาพักผ่อน และพบกับความงามของชายหาดเมืองนันทยาแล้ว ก็ได้ชักชวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้มาใช้บริการท่องเที่ยวมากขึ้น ดังนั้นนันทยาจึงเปลี่ยนไป โดยที่นักลงทุนเมืองไทยได้มาทำการลงทุนสร้างบังกาโล โรงแรมและสถานบันเทิงเจริญรุ่งเรืองเป็นอันมาก นันทยาจึงเปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านวัตถุและสิ่งแวดล้อม จากเดิมที่เป็นหมู่บ้านชาวประมงบริเวณด้านทิศใต้ของนันทยาและบริเวณตลาดนาเกลือ ส่วนบ้านพักผ่อนของคหบดีก็มีอยู่เพียงไม่มากนัก บริเวณชายหาดอ่าวนันทยา การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินของเมืองนันทยา จึงเปลี่ยนไปตามภาวะทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจะเน้นไปทางด้านบริการนันทนาการ และการให้บริการด้านการท่องเที่ยว โดยลักษณะการใช้ที่ดินสามารถวิเคราะห์เป็นรายละเอียดตามประเภทต่าง ๆ จากข้อมูลการใช้ที่ดินในปี 2529 ดังนี้โดยประมาณ

- ที่อยู่อาศัย	15.54 %	5,191.87 ไร่
- อุตสาหกรรม	0.69 %	233.13 ไร่
- ชนบทและเกษตรกรรม	72.74 %	24,297.15 ไร่
- ที่ว่างเปิดโล่งเพื่อนันทนาการ	0.16 %	54.43 ไร่

- สถาบันการศึกษา	0.75 %	251.25 ไร่
- สถาบันการศาสนา	1.39 %	464.91 ไร่
- สถาบันราชการและสาธารณูปโภค	0.43 %	145.62 ไร่
- ถนนและทางรถไฟ	5.23 %	1,747.14 ไร่
- คลอง ห้วย	0.71 %	236.25 ไร่
- อื่น ๆ	2.36 %	778.25 ไร่
รวม	100 %	33,400 ไร่

จากข้อมูลการใช้ที่ดินในปี 2529 จะเห็นได้ว่า เมืองพญาที่เป็นพื้นที่บนฝั่ง 53.44 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 33,400 ไร่ จะมีพื้นที่เกษตรกรรมมากที่สุดคือ 24,297.5 ไร่ หรือ ร้อยละ 72.74 รองลงมาคือที่อยู่อาศัย คือ 5,191.87 ไร่ หรือร้อยละ 15.54 ถนนและทางรถไฟ สถาบันทางศาสนา คือ 1,747.14 ไร่ หรือร้อยละ 5.23, 464.91 หรือร้อยละ 1.39 และสถาบันการศึกษา คลอง ห้วย อุตสาหกรรม สถานที่ราชการ สาธารณูปโภค คือ 251.25 ไร่ หรือร้อยละ 0.75, 236.25 ไร่ หรือร้อยละ 0.71, 233.13 ไร่ หรือร้อยละ 0.69, 145.62 หรือร้อยละ 0.43 และที่น้อยที่สุด คือ พื้นที่ว่างเปล่าโล่งหรือ พื้นที่นันทนาการ เท่ากับ 54.43 ไร่ หรือร้อยละ 0.16

เมื่อนิยามแล้วจะเห็นว่า พื้นที่อยู่อาศัยจะมีเนื้อที่เป็นอันดับสองรองจากพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางการให้บริการที่พักเพื่อการท่องเที่ยว โดยลักษณะการกระจายตัวของที่อยู่อาศัยจะหนาแน่นบริเวณอ่าวพญา ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจโรงแรม การบริการและการค้าที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยว และตัดเข้ามาจากบริเวณชายหาดจะเป็นย่านที่พักอาศัย พื้นที่บริเวณนี้มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมเดิมอย่างมาก อันเนื่องมาจากมีชายหาดที่โค้งยาวและสวยงาม ส่วนอีกบริเวณหนึ่งเป็นชุมชนตลาดนาเกลือซึ่งประกอบด้วยตลาดธุรกิจการค้าและย่านที่พักอาศัย จากบริเวณนาเกลือถึงหาดพญาถูกเชื่อมต่อกันด้วยบังกาลี บ้านพักตากอากาศชายทะเล และย่านที่พักอาศัยหนาแน่นต่ำ ซึ่งบริเวณนาเกลือยังคงรักษาสภาพบางส่วนที่เป็นชุมชนท้องถิ่นไว้บ้าง เนื่องจากลักษณะของหาดทรายไม่เหมาะกับการท่องเที่ยวมากนัก อีกบริเวณหนึ่งที่เป็นชายหาดที่ยาวและสวยสะอาด คือบริเวณหาดนาจอมเทียน ซึ่งการใช้ที่ดินเริ่มเปลี่ยนจากที่ว่างเปล่าเป็นที่อยู่อาศัยประเภทต่าง ๆ ที่มีความหนาแน่นมากน้อยขนาดต่างกัน ส่วนด้านนอกของตัวเมือง คือบริเวณริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) การใช้ที่ดินยังคงเป็นการเกษตรและกสิกรรมอยู่อย่างเดิมไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ลักษณะการใช้ที่ดินแต่ละแห่งทั้งที่เปลี่ยนแปลงและไม่เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมเท่าไรนักนั้น ได้ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านผังเมืองและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงควรมีการวางแผนการใช้ที่ดินเมืองพญา เพื่อที่จะดำรง

แสดง รายละเอียดแผนที่เมืองพัทธยา

ที่มา กรมแผนที่ทหาร

การศึกษาการจัดทำผังเฉพาะบริเวณหาดนาจอมเทียน

โดย นายเด่นพงศ์ เจริญทิพย์

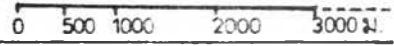
I 17 004 715

แผนที่ที่ 3.2

แสดง การใช้ที่ดิน

■ บริเวณปลูกสร้างอาคาร

ที่มา

การศึกษาการจัดทำผังเฉพาะบริเวณหาดนาจอมเทียน

โดย นายเด่นพงศ์ เจริญชีพย์

สภาพแวดล้อมที่ดี เอาไว้เป็นประโยชน์แก่การท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศ

3.2.3 ลักษณะภูมิประเทศ

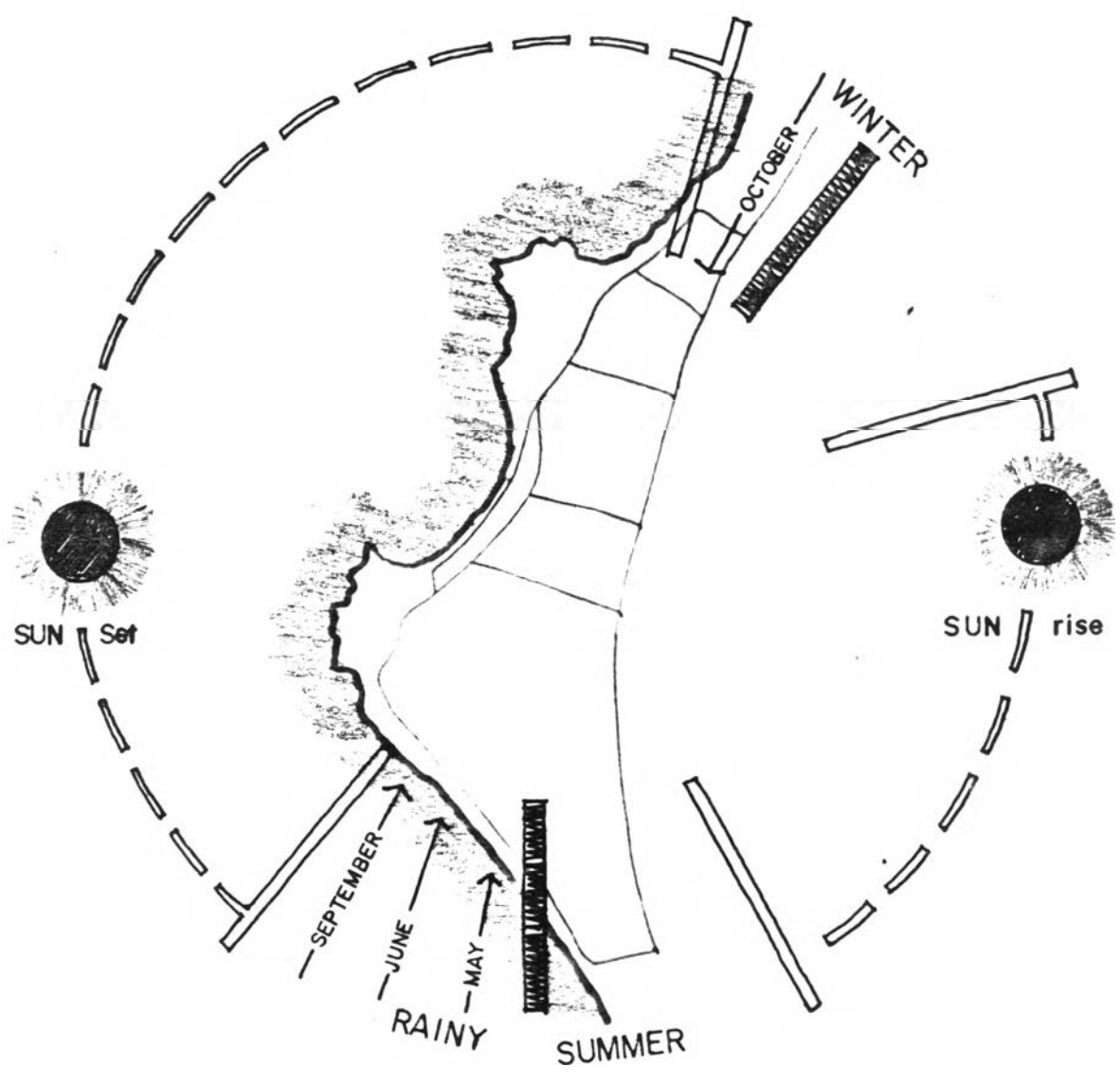
ลักษณะพื้นแผ่นดินส่วนใหญ่เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ มีความสูงไม่เกิน 100 เมตรจากระดับน้ำทะเล โดยจุดที่สูงที่สุดอยู่ที่เขาน้ำทยา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก ส่วนทางด้านเหนือเป็นเนินเขาเตี้ย สูงประมาณ 35 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีพื้นที่ประมาณ 9.9 ตารางกิโลเมตร ระดับของพื้นที่จะไม่แตกต่างกันอย่างกระชั้นชิดเท่าไร คือจะมีความเอียงลาดประมาณ 1 : 20 ที่บริเวณไหล่เขาและบริเวณที่ราบชายทะเลประมาณ 1 : 300 โดยพื้นที่ราบที่มีระดับต่ำกว่า 5 เมตร จะกระจายอยู่ทั่วไปบริเวณริมชายทะเล และจะมากบริเวณทางตอนหาดนาจอมเทียน ส่วนที่ลุ่มจะอยู่บริเวณตลาดนาเกลือทางทิศเหนือ ทางด้านทิศใต้ที่อยู่บริเวณน้ำทยาได้ และแนวขนานกับเนินทรายเตี้ย ๆ (Sand Dune) ตลอดแนวอ่าวน้ำทยา

ส่วนทางเดินน้ำตามธรรมชาตินั้น จะเป็นร่องน้ำที่มีขนาดเล็ก ซึ่งเกิดจากเนินเขาเตี้ย ๆ และพื้นที่ราบลุ่มคือทางบริเวณทิศเหนือ ได้แก่ ห้วยเสือแห้ว คลองนาเกลือจะไหลไปทางตะวันออกไปลงอ่าวตาตุ่ม บริเวณกลางน้ำทยาจะไหลผ่านที่ลุ่มตอนกลางขนานแนวเนินทราย (Sand Dune) แล้วไปบรรจบกับพื้นที่ลุ่มตอนใต้ลงสู่ทะเลใกล้แหลมน้ำทยาทางตอนใต้

ลักษณะพื้นที่ริมชายทะเลของน้ำทยาจะมีลักษณะเป็นอ่าวเล็ก ๆ ที่คลื่นลมสว้ย ทางตอนเหนือมีหาดที่สำคัญ 2 บริเวณ คือ หาดนาเกลือยาวประมาณ 6.4 กิโลเมตร และหาดศ.น.อ. ยาวประมาณ 1.2 กิโลเมตร ซึ่งอยู่บริเวณอ่าวตาตุ่ม และอ่าววงพระจันทร์ ทางตอนกลางเป็นอ่าวน้ำทยา และตอนใต้คืออ่าวแหลมไม้รวก ชายหาดจะโค้งตามลักษณะของอ่าว ได้แก่ หาดน้ำทยา ยาวประมาณ 2.8 กิโลเมตร และหาดนาจอมเทียนยาวประมาณ 6.8 กิโลเมตร สภาพหาดทรายขาวสะอาดเอียงลาดน้อย

3.2.4 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของเมืองน้ำทยา ก็มีลักษณะเดียวกับลักษณะบริเวณฝั่งทะเลทางทิศตะวันออกของอ่าวไทยทั่วไป กล่าวคือ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุม สภาพอากาศมีลักษณะร้อนชื้น ในฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด มีลมบกและลมทะเลพัดเข้าออก ทำให้อากาศทั่วไปเย็นสบาย ส่วนท้องฟ้าโดยทั่วไปจะสว่างสดใสตลอดทั้งปี อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ 24 องศาเซลเซียส ในฤดูร้อนอุณหภูมิสูงสุดวัดได้ 29 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ประมาณ 27 องศาเซลเซียส

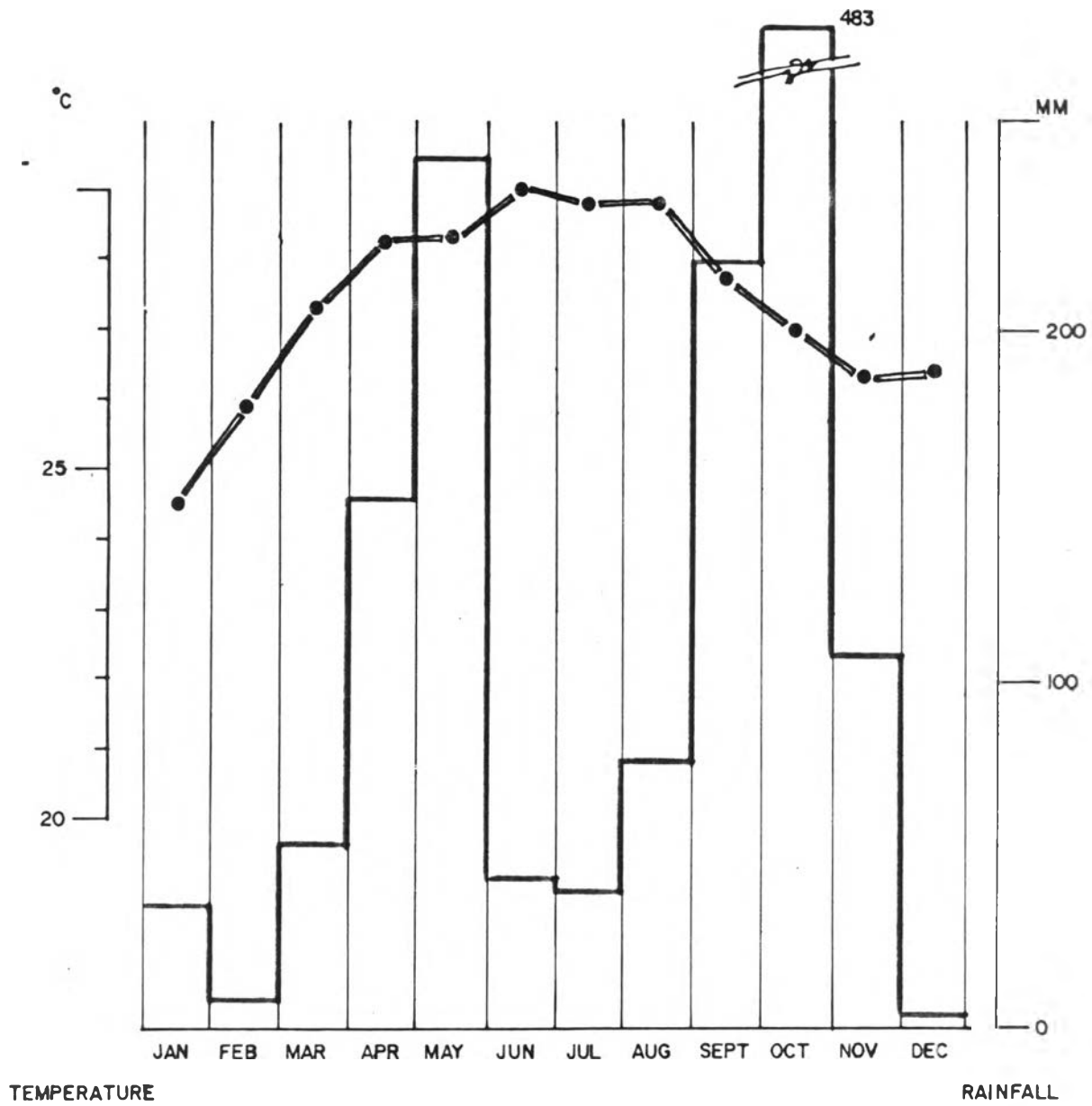

แผนภูมิที่ 3.1

แสดง สภาพภูมิศาสตร์

ที่มา

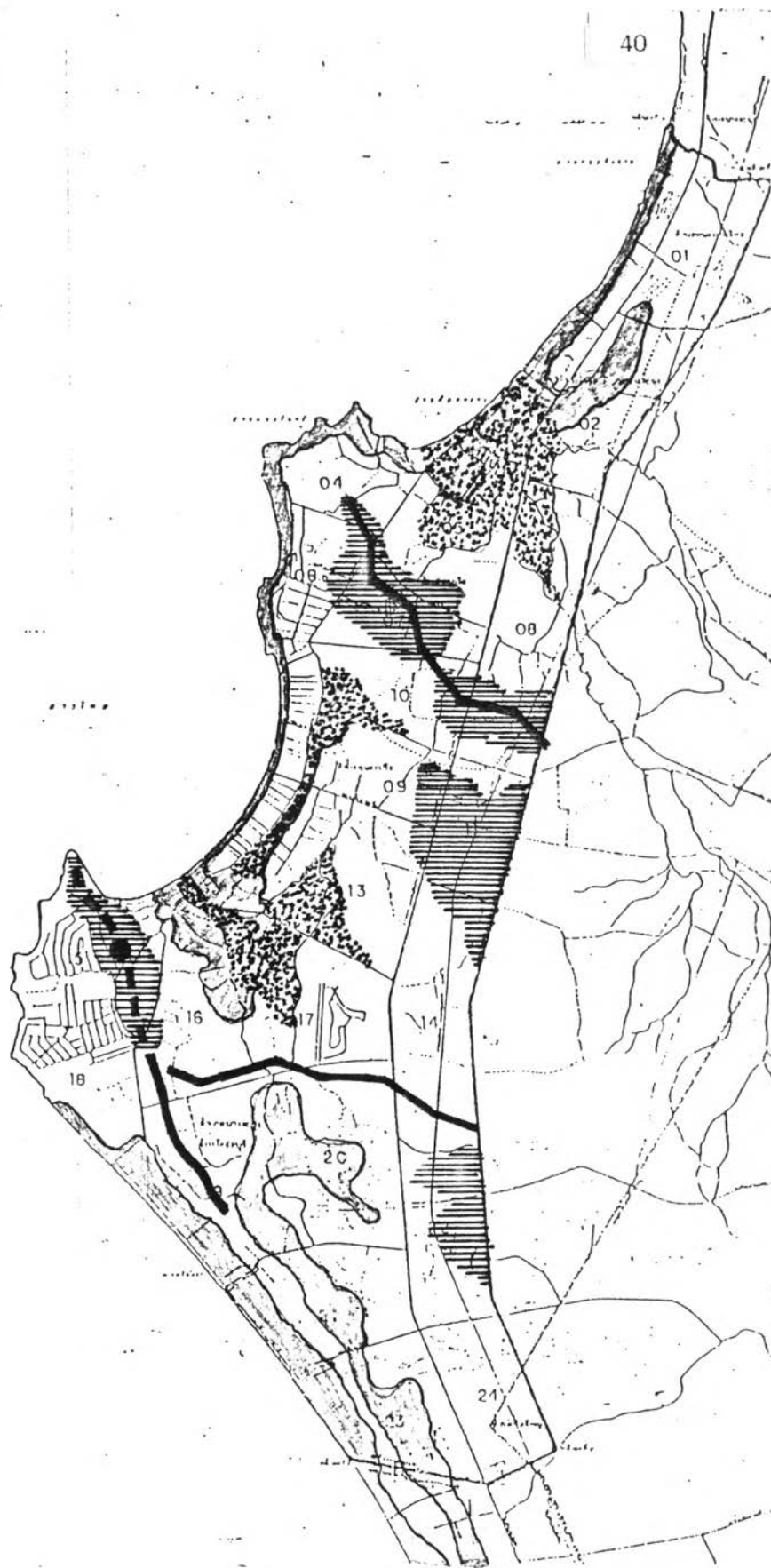
SOURCE : PATAYA TOURISM DEVELOPMENT 1977 JICA

แผนภูมิที่ 3.2

แสดง ปริมาณเฉลี่ยของอุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน

ที่มา

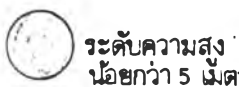

แผนที่ ที่ 3.3

แสดง ลักษณะภูมิประเทศ

ที่ราบลุ่ม

ระดับความสูง
น้อยกว่า 5 เมตร

ระดับความสูง
มากกว่า 5 เมตร

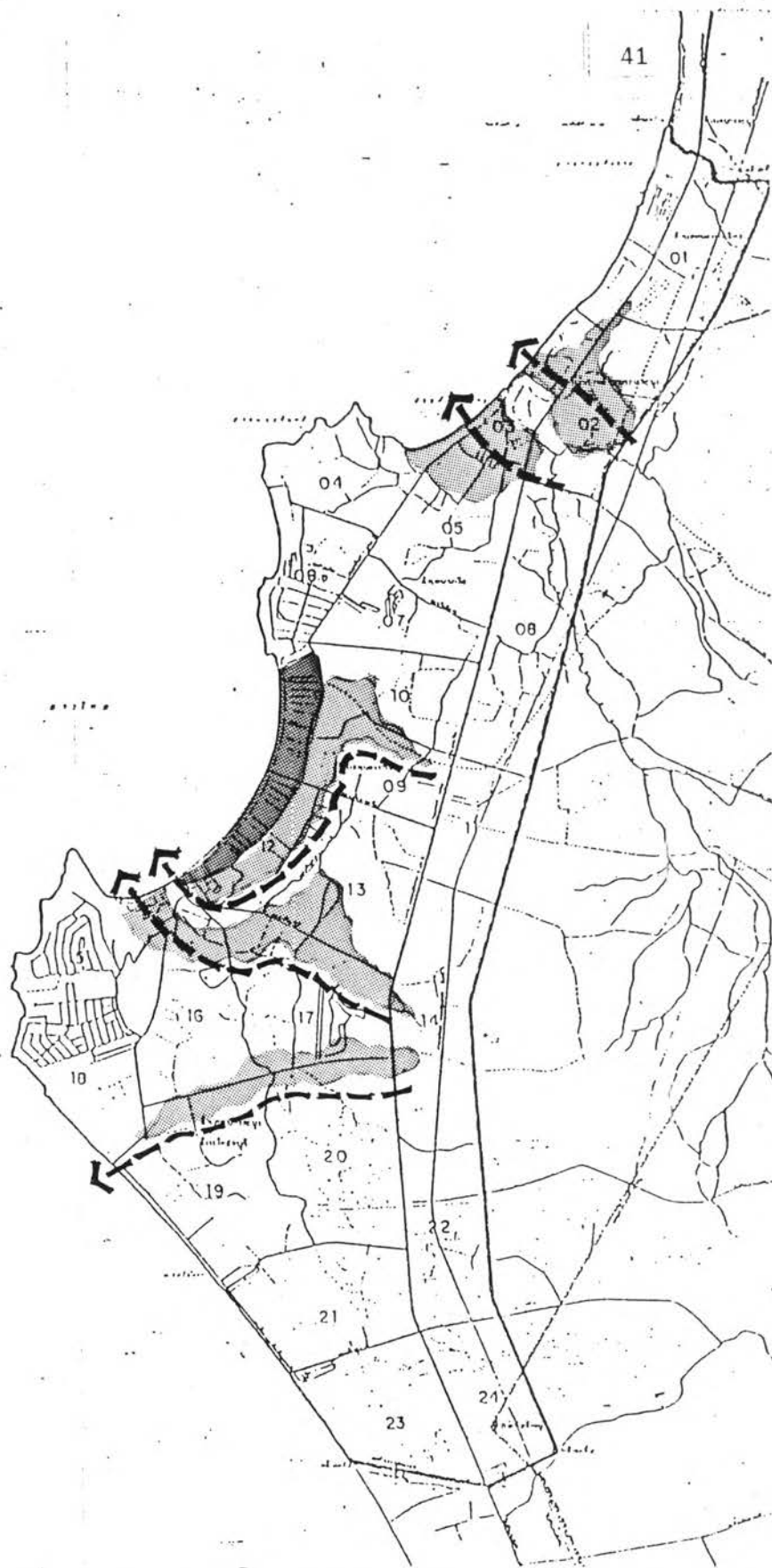
● ระดับความสูง 100.50 เมตร

— แนวสันปันน้ำ

ที่มา

0 500 1000 2000 3000 ม.

แผนที่ ที่ 3.4

แสดง แนวทางไหลของน้ำ

พื้นที่รับน้ำ

แนวเนิ่นทราช

แนวทางการไหลของน้ำ

0 500 1000 2000 3000 ม.

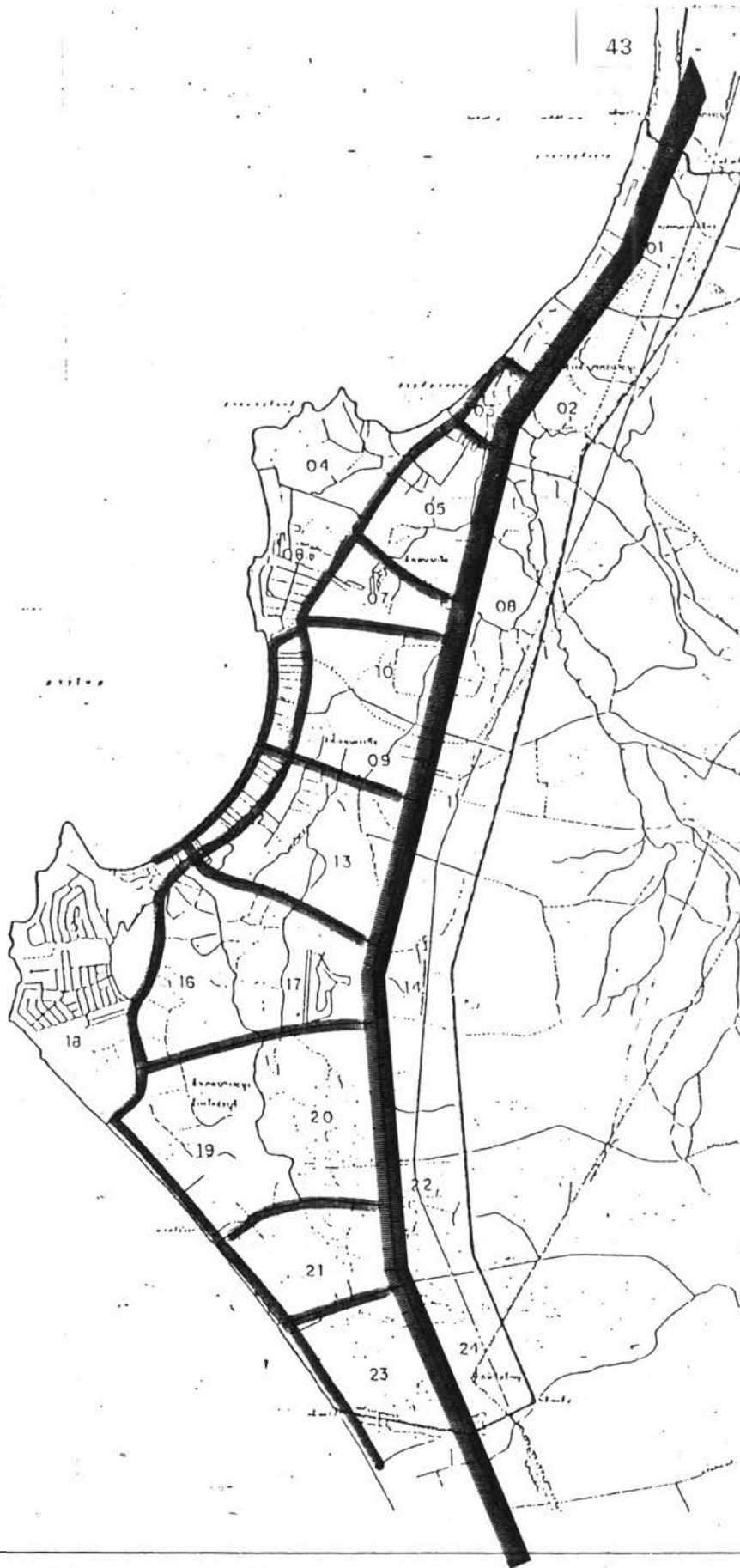
ที่มา

เขียส ปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ยประมาณ 1,500 มิลลิเมตรต่อปี ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ซึ่งมีผลทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดจำนวนลงไปมาก และโดยเฉพาะเดือนกันยายน เพราะว่าเป็นระยะเวลาที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย ทำให้ฝนตกมาก

3.2.5 ลักษณะการคมนาคมขนส่ง

ระบบการจราจรของเมืองพัทลุง ในทางน้ำและทางอากาศนั้น ไม่ค่อยจะได้รับความนิยมเพราะไม่เกิดความสะดวกในหลาย ๆ ประการ โดยเฉพาะทางด้านอากาศซึ่งไม่สะดวกและยังสิ้นเวลาและค่าใช้จ่ายอย่างมาก เพราะจะต้องเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปลงที่สตูล และต่อรถมายังพัทลุงอีก ส่วนการจราจรทางน้ำก็มีเฉพาะการเดินทางระหว่างเกาะต่าง ๆ กับชายหาด ซึ่งก็ไม่มีการพัฒนาเท่าไร ด้วยเหตุผลที่ต้องสิ้นค่าใช้จ่ายมาก และยังเป็นความเสี่ยงต่ออันตราย ดังนั้นการจราจรทางบกจึงเป็นส่วนที่สำคัญของเมืองพัทลุง นับตั้งแต่ถนนสายประธานคือถนนสุขุมวิท (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3) ซึ่งเป็นถนนที่ใช้ติดต่อกับชุมชนอื่นๆ คือ สตูล ระวังง ศรีราชา ชลบุรี สมุทรปราการ และกรุงเทพฯ โดยถนนสายประธานจะนำเข้าสู่พัทลุง และมีถนนสายรองทำหน้าที่กระจายการจราจรเข้าสู่ตัวเมือง ย่านพาณิชย์กรรม ย่านบันเทิง และสถานที่พักผ่อน ซึ่งถนนเหล่านี้คือ ถนนพัทลุงเหนือ ถนนพัทลุงกลาง และถนนพัทลุงใต้ ส่วนถนนพัทลุงสาย 1 เป็นเส้นทางสำคัญสำหรับย่านการท่องเที่ยว และแหล่งพักผ่อนของเมืองพัทลุง มีปริมาณการจราจรสูงมาก แต่ก็ยังมีถนนพัทลุงสาย 2 ช่วยระบายการจราจรได้ ทำให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น สำหรับถนนพัทลุง-นาเกลือ เช่น ถนนที่รองรับการจราจรของการอยู่อาศัยของคนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางระหว่างนาเกลือกับชาวพัทลุง และยังมีถนนเลียบริมหาดนาจอมเทียน ซึ่งกำลังก่อสร้างขยายเขตเพื่อเชื่อมระหว่างหาดพัทลุงกับหาดนาจอมเทียน ซึ่งถนนเส้นนี้ในอนาคตจะมีความสำคัญเช่นเดียวกับถนนพัทลุงสาย 1 ดังนั้น เพื่อป้องกันปัญหาการจราจร จึงจำเป็นที่จะต้องทำการวางแผนการพัฒนาระบบการใช้นิคมบริเวณหาดนาจอมเทียน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นต่าง ๆ ในด้านการจราจรของถนนสายต่างๆ ในเมืองพัทลุงนั้น มีสาเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริเวณนี้ คือ

1. การใช้นิคมไม่ประสานสัมพันธ์กัน เพราะการพัฒนาระบบการจราจรของเมืองเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และขาดการวางแผนการพัฒนาระบบการใช้นิคม จึงก่อให้เกิดความไม่สัมพันธ์กันของกิจกรรมที่เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้การจราจรเกิดปัญหาตามมาด้วยและด้วยลักษณะตำแหน่งของสิ่งดึงดูดการท่องเที่ยวคือ บริเวณชายหาด ก่อให้เกิดลักษณะเป็นศูนย์รวม (centralization) การจราจรจึงเป็นสิ่งที่ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ได้ติดต่อกันและก่อให้เกิดปัญหาขึ้น

แผนที่ ที่ 3.5

แสดง ระบบถนน

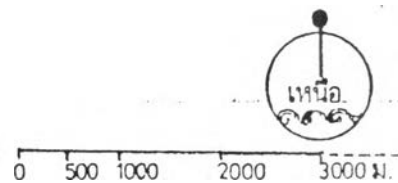
ถนนสายประธาน

ถนนสายหลัก

ที่มา

การศึกษาการจัดทำผังเลขทะเบียนบริเวณหาดนาจอมเทียน

โดย นายเด่งพงศ์ เจริญกิจษ์

2. การประดังกันของกิจกรรมและนักท่องเที่ยว ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวจะมากหรือน้อยนั้น มิใช่ว่าจะขึ้นอยู่กับความงามของแหล่งท่องเที่ยว สภาพดินฟ้าอากาศ หรือฤดูกาลเพียงอย่างเดียว เทศกาล ประเพณี หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็มีส่วนในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และโดยเฉพาะเมืองนันทยาเป็นแหล่งที่ท่องเที่ยว ที่มีได้มีแต่กิจกรรมการพักผ่อนตามธรรมชาติเท่านั้น ยังมีธุรกิจการบันเทิงต่าง ๆ มากประเภทรวมทั้งธุรกิจการค้าอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้น เวลาในการร่วมกิจกรรม (timing) จึงเกิดขึ้นอยู่บ่อยไม่ว่าเวลา ฤดูกาล ประเภทของผู้ประกอบกิจกรรม ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยการจรรยาจรด้วยกันทั้งสิ้น จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาการจรรยาจร

3. ถนน ยานพาหนะ และองค์ประกอบต่าง ๆ อันเนื่องมาจากความเติบโตของเมืองเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จากชุมชนชาวประมงเล็ก ๆ ได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับชาติ ทำให้ความเจริญด้านสาธารณูปโภคเติบโตไม่ทัน และจึงได้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น ด้วยสาเหตุที่เกิดขึ้นนั้น พอจะแยกพิจารณาได้ดังนี้

- ประเภทของยวดยาน ซึ่งอันที่จริงนันทยามียวดยานทุกชนิด ซึ่งไปหาได้โดยไม่จำกัดประเภท จึงทำให้เกิดความไม่เหมาะสมกันระหว่างยวดยานกับถนน และยวดยานด้วยกันเอง เช่น ความเร็วที่ไม่สัมพันธ์กันทำให้เกิดอุบัติเหตุ น้ำหนักของรถที่มากเกินไปทำให้เกิดความเสียหาย ขนาดและประเภทของยวดยานไม่ส่งเสริมทัศนียภาพ และกิจกรรมการพักผ่อนเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาการทำลายสภาพแวดล้อม ปัญหาการจรรยาจรและอันตรายแก่นักท่องเที่ยว

- ถนน ซึ่งเป็นของเดิมบางสายก็สามารถขยายเพื่อรองรับการเพิ่มปริมาณของรถได้ บางสายขยายไม่ได้ก็ได้จัดทิศทางการเดินทางในการเดินทาง แก่ปัญหา และการอนุญาตให้จอดหรือห้ามจอด รวมไปถึงการออกแบบถนนเพื่อความเหมาะสมกับการใช้งานของแต่ละพื้นที่ เช่น พื้นที่บริเวณถนนริมชายหาด ถนนในย่านพาณิชย์ เพื่อความเหมาะสมกับการใช้งานและทัศนียภาพ

- ที่จอดรถ ไม่เพียงพอกับปริมาณรถที่จอดรถที่มีอยู่พื้นที่ก็อาศัยถนนเป็นที่จอดนั่นเอง จึงก่อให้เกิดการจรรยาจรติดขัด โดยเฉพาะบริเวณถนนริมชายหาดซึ่งไม่สามารถจัดหาที่จอดรถไว้ได้ เนื่องจากราคาที่ดินนั้นสูงจนไม่เหมาะที่จะนำมาทำเป็นที่จอดรถ และความไม่เป็นระเบียบในการจอดรถ ตลอดจนแหล่งที่จอดรถที่เหมาะสมกับประเภทรถนั้นไม่มี

- ทางเดินเท้า ซึ่งเป็นสื่อในการจรรยาจรที่สำคัญสำหรับเมืองท่องเที่ยวชายทะเล โดยที่นันทยาได้จัดไว้เฉพาะบริเวณริมชายหาด มีความยาวไปตามหาด มิได้มีความต่อเนื่องกับพื้นที่อื่น ๆ เช่น ย่านพาณิชย์กรรม ตลาด หรือที่พัก ส่วนทางเท้าที่มีอยู่เดิมก็ไม่ส่งเสริมให้กับ

ทัศนียภาพชายหาด ดูน่าเบื่อ บางช่วงชำรุดทรุดโทรม และบริเวณจุดทางข้ามไม่มีความปลอดภัยเท่าที่ควร โดยเฉพาะบริเวณริมหาดพัทยา หาดนาจอมเทียน ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาระบบทางเท้าให้มีความสะดวกสบาย สอดคล้องกันกับกิจกรรมของแต่ละพื้นที่ และมีการส่งเสริมทักษะของการทัศนอาจรเพื่อการพักผ่อน ซึ่งต้องแยกขาดจากระบบถนนขุดยาน ร่มรื่นสวยงามด้วยระบบทางภูมิสถาปัตยกรรม พร้อมทั้งส่งเสริมกิจกรรมบางอย่าง เช่น ร้านค้าของชำร่วย ที่พัก สนามเด็กเล่น ลานโล่ง เพื่อกิจกรรมกลางแจ้ง และประเพณีการแสดงต่าง ๆ

ด้านการคมนาคมภายในเมืองพัทยา นั้น ยังไม่มีรถประจำทาง มีแต่เพียงรถสองแถวเล็ก วิ่งรับส่งผู้โดยสารตลอดพื้นที่ โดยมีอัตราค่าโดยสาร 2 - 7 บาท (คิดตามระยะทาง)

3.3 สภาพประชากร

3.3.1 โครงสร้างประชากร

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนประชากรเมืองพัทยา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นปีที่เริ่มจัดตั้งการปกครองแบบใหม่ขึ้น โดยที่ฐานะเป็นนิติบุคคล คือ แบบผู้จัดการเทศบาล (City Manager) ดังนั้น สถิติประชากรในอดีตของเมืองพัทยาจะเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2521 ดังแสดงไว้ในตาราง 3.1

จากการศึกษาประชากรในอดีตพบว่า ประชากรเมืองพัทยาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง พ.ศ. 2521 - พ.ศ. 2523 และช่วง พ.ศ. 2527 - พ.ศ. 2529 ส่วนใหญ่ในช่วงปี พ.ศ. 2523 - พ.ศ. 2527 การเพิ่มขึ้นของประชากรค่อนข้างคงที่ โดยเฉลี่ยอัตราเพิ่มของประชากรเมืองพัทยา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521-2529 เพิ่มขึ้นปีละ 2,477.75 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.13 ในขณะที่จังหวัดชลบุรี ประชากรเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยปีละ 17,366.3 คน หรือร้อยละ 2.30 และเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรเมืองพัทยา กับประชากรจังหวัดชลบุรี โดยเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 5.10 จะเห็นได้ว่า ประชากรเมืองพัทยาเพิ่มขึ้นตลอดด้วยอัตราที่สูง

สำหรับอัตราส่วนเพศ จากทะเบียนราษฎรในช่วง พ.ศ. 2521 - พ.ศ. 2529 จากการศึกษพบว่าสัดส่วนประชากรเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน โดยเฉลี่ยแล้วจะมีอัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิง 100 คน เท่ากับร้อยละ 102.27

ตาราง 3.1 แสดงจำนวนประชากรในเขตเมืองนันทยาเปรียบเทียบกับประชากรจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2521-2529

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากร เมืองนันทยา	การเปลี่ยนแปลงประชากร		จำนวนประชากร จังหวัดชลบุรี	การเปลี่ยนแปลงประชากร		สัดส่วนประชากรของ นันทยา : ชลบุรี
		จำนวน	%		จำนวน	%	
2521	29,726	-	-	696,835	-	-	4-27
2522	31,777	+2,051	6.90	612,426	+15,591	2.24	4.46
2523	34,867	+3,090	9.72	725,407	+12,981	1.82	4.81
2524	36,507	+1640	4.70	738,221	+12,814	1.77	4.95
2525	38,525	+2,018	5.53	754,329	+16,108	2.18	5.11
2526	40,475	+1,950	5.06	769,581	+15,252	2.02	5.26
2527	42,009	+1,534	3.79	780,091	+10,510	1.37	5.39
2528	45,815	+3806	9.06	806,396	+26,305	3.37	5.38
2529	49,548	+3,733	8.15	835,766	+29,370	3.64	5.98

ที่มา : กองทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตราส่วนเพศของประชากรในเขตเมืองนัทยา พ.ศ.2521 - พ.ศ. 2530

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากร			อัตราส่วนเพศ
	รวม	ชาย	หญิง	
2521	29,726	15,008	14,718	101.9
2522	31,777	16,119	15,658	102.9
2523	34,867	17,803	17,064	194.3
2524	36,507	18,624	17,883	104.1
2525	38,525	19,553	18,972	103.1
2526	40,475	20,452	20,023	102.1
2527	42,009	21,102	20,907	100.9
2528	45,815	22,990	22,825	100.7
2529	49,548	24,818	24,730	100.4
2530	71,871	33,015	38,856	84.8

ที่มา : กองทะเบียน กรมการปกครอง

ส่วนการพิจารณาโครงสร้างทางด้านอายุของประชากร ในเขตเมืองนัทยา จากการสำรวจของกองสถิติ สำนักผังเมือง ปี พ.ศ. 2530 มีประชากรทั้งสิ้น 71,871 คน เป็นชาย 33,015 คน หญิง 38,856 คน คิดเป็นอัตราส่วนเพิ่มเท่ากับ 84.97 และจากตาราง 3.3 จะเห็นว่า ประชากรในหมวดอายุ 25-29 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.09 ของประชากรทั้งสิ้น รองลงมาได้แก่ ประชากรหมวดอายุ 20-24 ปี และ 15-19 ปี ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่จะเป็นประชากรในวัยแรงงานและเป็นเพศหญิง สำหรับประชากรหญิงในวัยเจริญพันธุ์ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-49 ปี มีจำนวน 26,089 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.30 ของประชากรทั้งหมด

และจากจำนวนประชากรที่จำแนกตามหมวดอายุนี้ จะชี้ให้เห็นลักษณะโครงสร้างที่สำคัญของประชากรในเขตเมืองนัทยา โดยศึกษาจากประชากร 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี (จำนวน 17,054 คน หรือร้อยละ 23.71 ของประชากรทั้งหมด) กลุ่มประชากรอายุ 65

ปีขึ้นไป (จำนวน 1,869 คน หรือร้อยละ 2.60 ของประชากรทั้งหมด และกลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 15 - 64 ปี (จำนวน 52,9948 คน หรือร้อยละ 73.67 ของประชากรทั้งหมด) ซึ่งประชากรทั้ง 3 กลุ่มนี้จะสัมพันธ์กันในรูปของอัตราส่วนหนึ่ง (หมายถึงจำนวนประชากรที่ไม่ได้ทำงานเชิงเศรษฐกิจต่อประชากรที่ทำงานเชิงเศรษฐกิจ 100 คน) ในที่นี้สามารถคำนวณหาอัตราส่วนที่หนึ่งได้ดังนี้

อัตราส่วนหนึ่งทั้งหมด อัตราส่วนหนึ่งในวัยเด็ก อัตราส่วนหนึ่งในวัยชรา

ชุมชนเมืองนันทยา	35.74	32.21	3.53
------------------	-------	-------	------

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เมืองนันทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และมีความสำคัญมากเมืองหนึ่งของประเทศไทย ที่ชาวต่างประเทศรู้จักกันดี และนิยมมาท่องเที่ยวกันมาก เป็นเหตุให้สถานประกอบการค้า และบริการภายในเมืองนันทยาขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผู้ประกอบการค้าและบริการส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง ซึ่งจะเห็นได้จากอัตราส่วนเพศที่มีมากกว่าชาย และเมื่อเปรียบเทียบกับทะเบียนราษฎร ซึ่งมีอัตราส่วนเพศใกล้เคียงกันนั้น อาจกล่าวได้ว่าจากการสำรวจพบว่ามีเพศหญิงจำนวนมากที่เข้ามาใช้แรงงานโดยมิได้แจ้งทะเบียนย้ายเข้า และจะได้กล่าวต่อไปในหัวข้อต่อไปเกี่ยวกับสาเหตุการย้ายเข้า

สำหรับแรงงานเพศหญิงส่วนใหญ่จะพบมากในช่วงอายุระหว่าง 15 ปี ถึง 39 ปี ซึ่งจะมีผลให้เปอร์เซ็นต์หญิงในวัยเจริญพันธุ์ค่อนข้างสูงด้วย และโดยที่ชุมชนเมืองนันทยาประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน อัตราส่วนหนึ่งจึงไม่สูงนักเมื่อแบ่งอัตราส่วนหนึ่งเป็น 2 ลักษณะ จะพบว่า อัตราส่วนหนึ่งค่อนข้างสูงในวัยเด็ก อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากวัยเจริญพันธุ์ของหญิงดังกล่าวมาแล้ว สำหรับในวัยชรา นั้น เปอร์เซ็นต์ค่อนข้างต่ำ

3.3.2 การกระจายตัวและความหนาแน่น

การกระจายตัวของประชากรเมืองนันทยา จากสถิติที่สำรวจได้ในปี 2530 โดยแบ่งพื้นที่ในการสำรวจออกเป็น 24 พื้นที่ ซึ่งแต่ละพื้นที่จะสำรวจจำนวนอาคารและประชากร จากการสำรวจตามตารางที่ 1 จะเห็นว่า เขตสำรวจที่ 12 มีความหนาแน่นของอาคารมากที่สุด ส่วนรองลงมาคือเขตสำรวจที่ 13 เขตสำรวจที่ 03 โดยอาคารเป็นประเภทที่พักอาศัย ส่วนอาคารพาณิชย์จะมากที่สุดที่เขตสำรวจที่ 12 เช่นกัน แต่รองลงมาคือเขตสำรวจที่ 15 และเขตสำรวจที่ 03 สำหรับจำนวนประชากรในเขตต่างๆ ที่มากที่สุดในการพักอาศัยคือ เขตสำรวจที่ 12

ตาราง 3.3 แสดงจำนวนประชากรของเมืองนันทราช จำนวนตามเพศและอายุ (จากการสำรวจ พ.ศ. 2530)

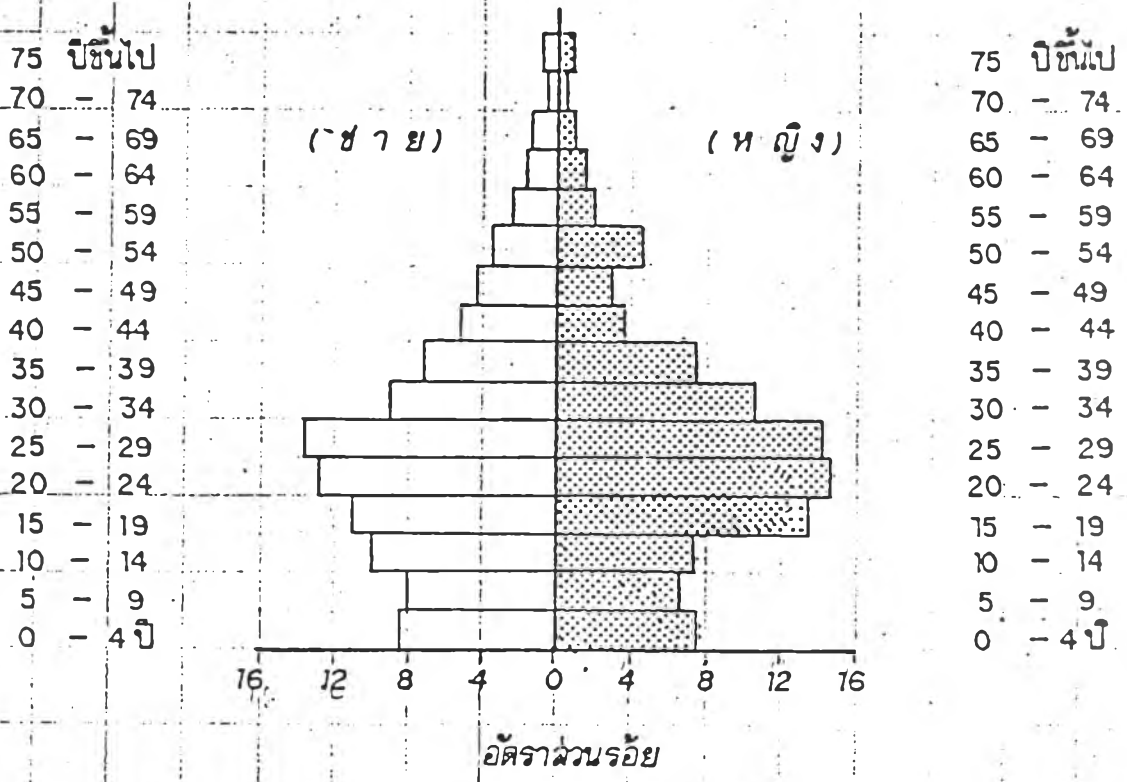
หมวดอายุ	จำนวนประชากร			อัตราส่วนเพศ ชาย-หญิง		อัตราส่วนอายุ	
	รวม	ชาย	หญิง	100 คน		ชาย	หญิง
0-4	5,680	2,763	2,917	94.72		8.36	7.51
5-9	5,185	2,613	2,572	101.59		7.91	6.62
10-14	6,189	3,291	2,898	113.56		9.97	7.56
15-19	8,761	3,665	5,096	71.92		11.10	13.12
20-24	9,844	4,205	5,639	74.57		12.74	14.51
25-29	10,124	4,539	5,585	81.27		13.75	14.37
30-34	7,139	3,032	4,107	73.83		9.18	10.57
35-39	5,305	2,387	2,918	81.80		7.23	7.51
40-44	3,253	1,729	1,524	113.45		5.24	3.92
45-49	2,589	1,369	1,220	112.21		4.15	3.14
50-54	2,990	1,214	1,776	68.36		3.68	4.57
55-59	1,603	763	839	90.94		2.31	2.16
60-64	1,341	614	727	84.46		1.86	1.87
65-69	793	402	391	102.81		1.22	1.00
70-74	483	146	337	43.32		0.33	0.87
75 ปีขึ้นไป	593	283	310	91.29		0.86	0.80
รวม	71,871	33,015	38,856	84.97		100	100

ที่มา : สำนักงานเมือง

โครงสร้างประชากร ปี.2530

เทศบาลเมืองพัทธยา

จังหวัดชลบุรี

แผนภูมิที่ 3.3

แสดง โครงสร้างประชากร ปี 2530

ที่มา กองสถิติ สำนักผังเมือง

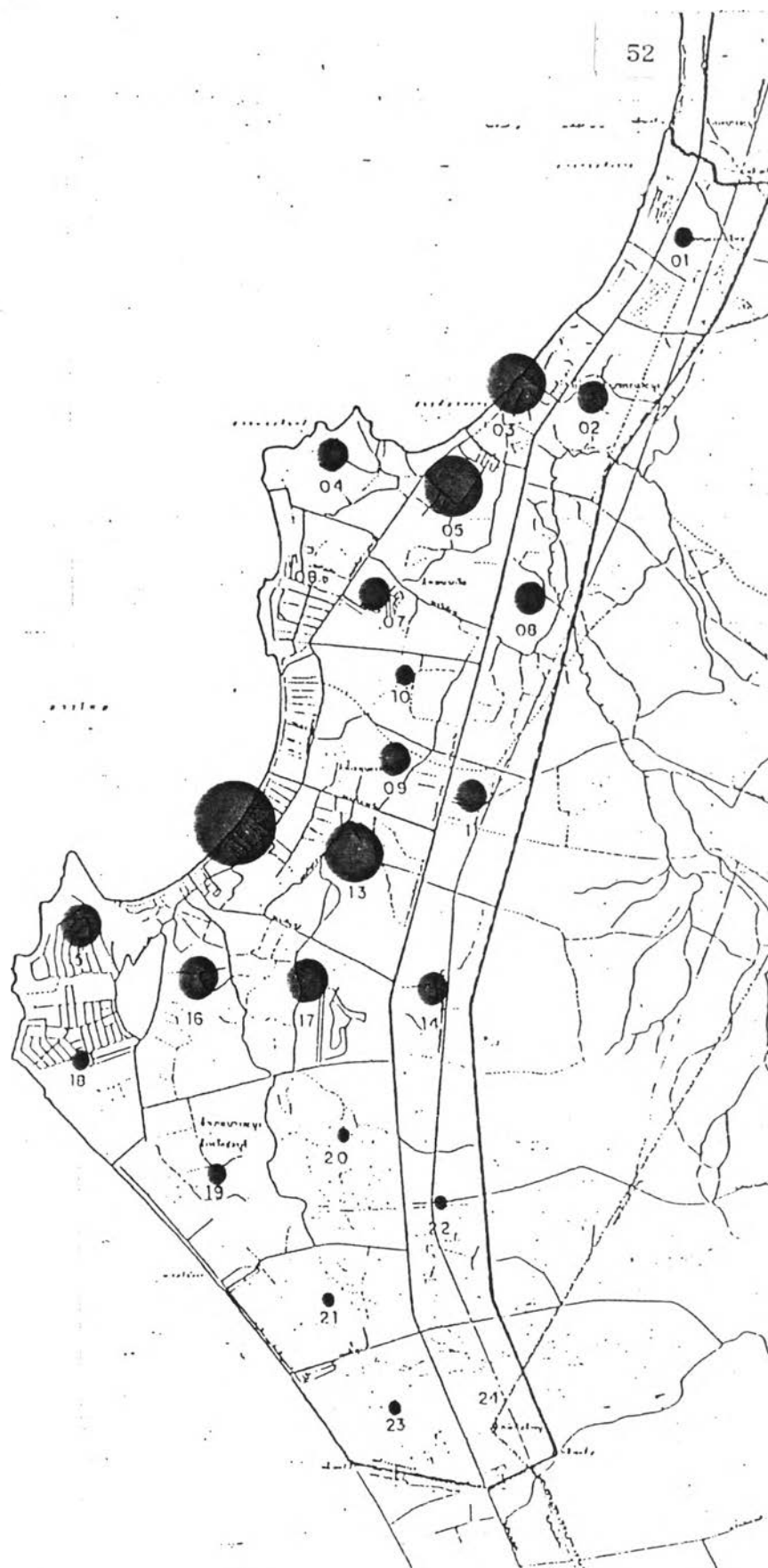
การศึกษาการจัดทำผังเฉพาะบริเวณหาดนาจอมเทียน

โดย นายเด่นพงศ์ เจริญทิพย์

ตาราง 3.4 แสดง จำนวนอาคารทั้งหมดและจำนวนประชากรรายเขตสำรวจ

เขตสำรวจ	จำนวนอาคาร			จำนวนประชากร			รวมประชากร
	นักอาศัยทั่วไป	พาณิชย์	อุตสาหกรรม	นักอาศัยทั่วไป	พาณิชย์	อุตสาหกรรม	
01	323	38	10	1,602	171	45	1,818
02	497	37	14	2,536	259	51	2,846
03	1,283	308	31	6,441	1,371	86	7,898
04	582	20	12	2,388	100	38	2,526
05	1,195	94	38	5,712	418	158	6,288
06	206	38	8	948	124	21	1,093
07	595	52	18	2,522	270	65	2,857
08	551	28	18	2,424	159	65	2,648
09	553	220	4	2,180	689	8	2,877
10	310	22	5	1,488	110	17	1,615
11	440	18	-	2,132	81	-	2,213
12	2,441	492	17	9,644	1,845	62	11,551
13	1,883	42	11	5,077	147	20	5,244
14	489	28	6	2,055	103	16	2,173
15	533	334	-	2,364	1,232	-	3,595
16	866	82	3	3,604	420	5	4,029
17	1,105	54	11	4,038	237	41	4,316
18	269	1	-	1,371	5	-	1,376
19	529	30	2	2,671	110	5	2,786
20	132	12	2	572	60	4	636
21	94	4	2	620	12	9	641
22	92	2	2	460	12	-	472
23	31	6	1	134	36	-	170
24	42	4	-	189	13	-	202
รวมเขตผังเมือง	14,341	1,966	215	63,171	7,984	716	71,871

ที่มา : สำนักงานเมือง

แผนที่ที่ 36

แสดง การกระจายตัวของประชากรในเขตต่าง ๆ

ที่มา

> 10000

10000 - 8000

8000 5000

● 5000 - 3000

● 3000 - 1000

● < 1000

0 500 1000 2000 3000 ม.

เช่นกัน รองลงมาคือ เขตสำรวจที่ 03 เขตสำรวจที่ 05 ส่วนประชากรในอาคารพาณิชย์ จะมากที่สุดที่เขตสำรวจที่ 12 รองลงมาคือ เขตสำรวจที่ 03 และเขตสำรวจที่ 15

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า จำนวนอาคารแต่ละประเภทและจำนวนประชากรในเขตสำรวจต่าง ๆ 29 เขตนั้น จะมีจำนวนมากในเขตสำรวจที่ 12 ซึ่งเป็นบริเวณริมอ่าวพญาและอยู่ใกล้ชายหาด ซึ่งใช้เป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยว และบริเวณเขตสำรวจที่ 03 ซึ่งเป็นส่วนชุมชนเดิม คือ ชุมชนนาเกลือที่ให้บริการด้านการอยู่อาศัย บริเวณที่มีความหนาแน่นของอาคารและประชากรจะอยู่ใกล้กับบริเวณทะเล ส่วนพื้นที่ตัดเข้ามา ก็จะมีมาบริเวณเขตสำรวจที่ 13 และเขตสำรวจที่ 17 อันเป็นการชี้ให้เห็นถึงการกระจุกตัวกันของการใช้พื้นที่บริเวณริมชายทะเล ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านชุมชนต่าง ๆ มากมาย

3.3.3 การเปลี่ยนแปลงประชากร

ประชากรเมืองพญาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการอพยพเข้าของประชากรเพื่อเข้ามาประกอบอาชีพ จากทะเบียนการย้ายเข้า โดยศึกษาในช่วง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 พบว่า อัตราการย้ายถิ่นเข้าของประเทศโดยเฉลี่ย 98.60 ต่อพันคน อัตราการย้ายถิ่นออกโดยเฉลี่ย 58.82 ต่อพันคน สำหรับอัตราการเพิ่มโดยธรรมชาตินั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประชากรของเมืองพญาเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีผลกระทบมากนัก โดยในแต่ละปีจะมีอัตราการเกิดโดยเฉลี่ย 19.97 ต่อพันคน และอัตราการตายโดยเฉลี่ย 2.75 ต่อพันคน แต่ในความเป็นจริงเมืองพญายังเต็มไปด้วยผู้คนอีกจำนวนมากที่อพยพมาจากแหล่งอื่น เข้ามาประกอบอาชีพต่าง ๆ โดยมีได้แจ้งย้ายตามกฎหมาย และยังมีบางส่วนที่เข้ามาประกอบอาชีพเฉพาะในฤดูกาลท่องเที่ยว

3.3.4 ประชากรในอนาคต และนักท่องเที่ยว

การคาดประมาณจำนวนประชากรในอนาคตในเขตเมืองพญา อาศัยสถิติข้อมูลจำนวนประชากรในอดีตเป็นพื้นฐานในการพิจารณา โดยที่สมมุติฐานว่าอัตราการเพิ่มของประชากรในอนาคตจะเป็นไปในลักษณะคงที่ เช่นเดียวกับอัตราการเพิ่มของประชากรในอดีตในช่วง พ.ศ. 2523 - พ.ศ. 2527 ซึ่งการคาดการณ์ประชากรของเมืองพญา ซึ่งคาดการณ์โดยโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ได้ใช้อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.2 ต่อปี ด้วยวิธี Linear Regression ส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวจะใช้อัตราการเพิ่มเฉลี่ยแต่ละช่วงปี ดังนี้

ตารางที่ 3.5 การเปลี่ยนแปลงประชากรเมืองพัทยา พ.ศ. 2521-2529

ปี พ.ศ.	อัตราเกิด (ต่อพัน)	อัตราตาย (ต่อพัน)	อัตราย้ายเข้า (ต่อพัน)	อัตราย้ายออก (ต่อพัน)	จำนวนประชากร
2521	1.5	0.20	8.04	1.95	29,726
2522	17.34	2.20	91.98	43.14	31,777
2523	26.90	3.64	114.46	49.33	34,867
2524	23.56	2.63	87.30	63.58	36,507
2525	23.10	2.60	82.54	51.34	38,525
2526	20.25	3.34	84.84	54.16	40,475
2527	18.70	2.55	75.96	57.15	42,009
2528	15.24	2.01	115.94	26.43	45,815
2529	14.65	3.05	135.77	73.52	49,548

ตาราง 3.6 แสดงจำนวนประชากรและนักท่องเที่ยวและการคาดการณ์

ปี.ศ.	ประชากรเมือง	นักท่องเที่ยว	ไทย	ต่างชาติ	จำนวนห้องพัก	ผู้ให้บริการ	อัตราส่วน
YEAR	POP	TOURISM.	THIA.	INTER.	ROOM.	SERVICPOP.	POP:TOURISM.
21	29,726	450,000	242.5	202.5	-	-	1 : 15.13
22	31,777	386,439	56.2	330.1	-	-	1 : 12.16
23	34,867	476,563	70.6	403.8	-	-	1 : 13.66
24	36,507	505,804	79.6	408.7	6,582	10,475	1 : 13.85
25	38,525	599,535	149.5	450.0	7,642	-	1 : 15.56
26	40,475	593,554	161.7	431.7	8,647	-	1 : 14.66
27	42,009	682,419	190.8	491.6	9,720	-	1 : 16.24
28	45,815	796,047	233.6	562.4	10,504	-	1 : 17.37
29	49,548	933,967	300.3	633.6	11,262	14,360	1 : 18.84
34	67,900	1,335,900	475.4	860.5	13,204	18,655	1 : 19.67
39	85,800	1,787,600	636.1	1151.5	17,640	23,075	1 : 20.83
44	102,950	2,281,600	811.9	1469.7	21,465	27,760	1 : 22.16

ที่มา : โครงการพัฒนาพื้นที่ทางฝั่งทะเลภาคตะวันออก

พ.ศ.	อัตราเพิ่มเฉลี่ย/ปี (ร้อยละ)
2524 - 2529	8.5
2530 - 2534	7.0
2525 - 2539	6.0
2540 - 2544	9.0

สรุป การคาดการณ์การเจริญเติบโตของประชากร และการท่องเที่ยวทั้งที่อยู่ในภาวะปกติ (Natural Growth) และรวมกับการเติบโตโดยสภาพเร่งรัด (Induced Growth) อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของเมือง รวมถึงพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกสมเหตุผลและน่าเชื่อถือได้ ดังนั้นจึงนำเอาการคาดการณ์จากโครงการพัฒนานั้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก นำไปวิเคราะห์พิจารณาประกอบการคาดการณ์ประชากรโดยสำนักผังเมือง ดังตาราง 3.6 จากตารางแสดงจำนวนประชากรและนักท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 จนถึงปี 2529 จะเห็นว่า มีอัตราส่วนของประชากรต่อนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ในอัตราส่วนค่อนข้างคงที่ ดังนั้น การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและประชากรในอนาคตจึงใช้อัตราส่วนประชากรตามสำนักผังเมือง เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนา ส่วนการพิจารณาคาดการณ์จำนวนห้องพักและผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว จะใช้การคาดการณ์ของโครงการพัฒนานั้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ร่วมในการพิจารณา เนื่องจากสำนักผังเมืองมิได้คาดการณ์เอาไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ปี	ประชากร/คน	จำนวนนักท่องเที่ยว/คน	จำนวนห้องพัก/ห้อง
2525 (35)	85,700	1,335,900	13,204
2539 (40)	102,300	1,787,600	17,640
2544 (45)	122,000	2,281,600	21,465

3.4 สภาพทางเศรษฐกิจ

3.4.1 จำนวนและลักษณะผู้ประกอบการกิจกรรมทางเศรษฐกิจแต่ละสาขา

จากการสำรวจประชากรในเขตเมืองพัทยา ในปี 2530 มีจำนวนประชากร 71,871 คน เป็นประชากรที่อยู่ในวัยแรงงาน 59,854 คน คิดเป็นร้อยละ 83.28 และไม่อยู่ในวัยแรงงาน 12,017 คน เป็นเพศชาย 27,023 คน เพศหญิง 32,831 คน คิดเป็นอัตราส่วน

เพศชาย : เพศหญิง 45.15 : 54.85 โดยประชากรวัยแรงงานจำนวน 35,868 คน หรือร้อยละ 59.92 ของประชากรวัยแรงงาน อยู่ในวัยระหว่าง 15 ถึง 34 ปี ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมแก่การประกอบอาชีพด้านการให้บริการนักท่องเที่ยว

สำหรับหมวดอาชีพของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน ได้แยกออกเป็น 9 หมวดอาชีพด้วยกัน ดังรายละเอียดในแผนภูมิ ซึ่งหมวดอาชีพที่มีผู้ประกอบมากที่สุด คือหมวดอาชีพเกี่ยวกับการให้บริการ มีจำนวน 14,160 คน หรือร้อยละ 33.66 ส่วนรองลงมาคือ หมวดอาชีพเกี่ยวกับการค้า มีจำนวน 9,247 คน หรือร้อยละ 21.98 และหมวดอาชีพเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและกรรมการมีจำนวน 6,383 คน และผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย คือ เพศชาย 21,916 คน เพศหญิง 20,151 คน คิดเป็นอัตราส่วน เพศชาย : เพศหญิง = 52.1 : 47.9 โดยจัดหมวดอายุออกเป็น 4 หมวด คือ

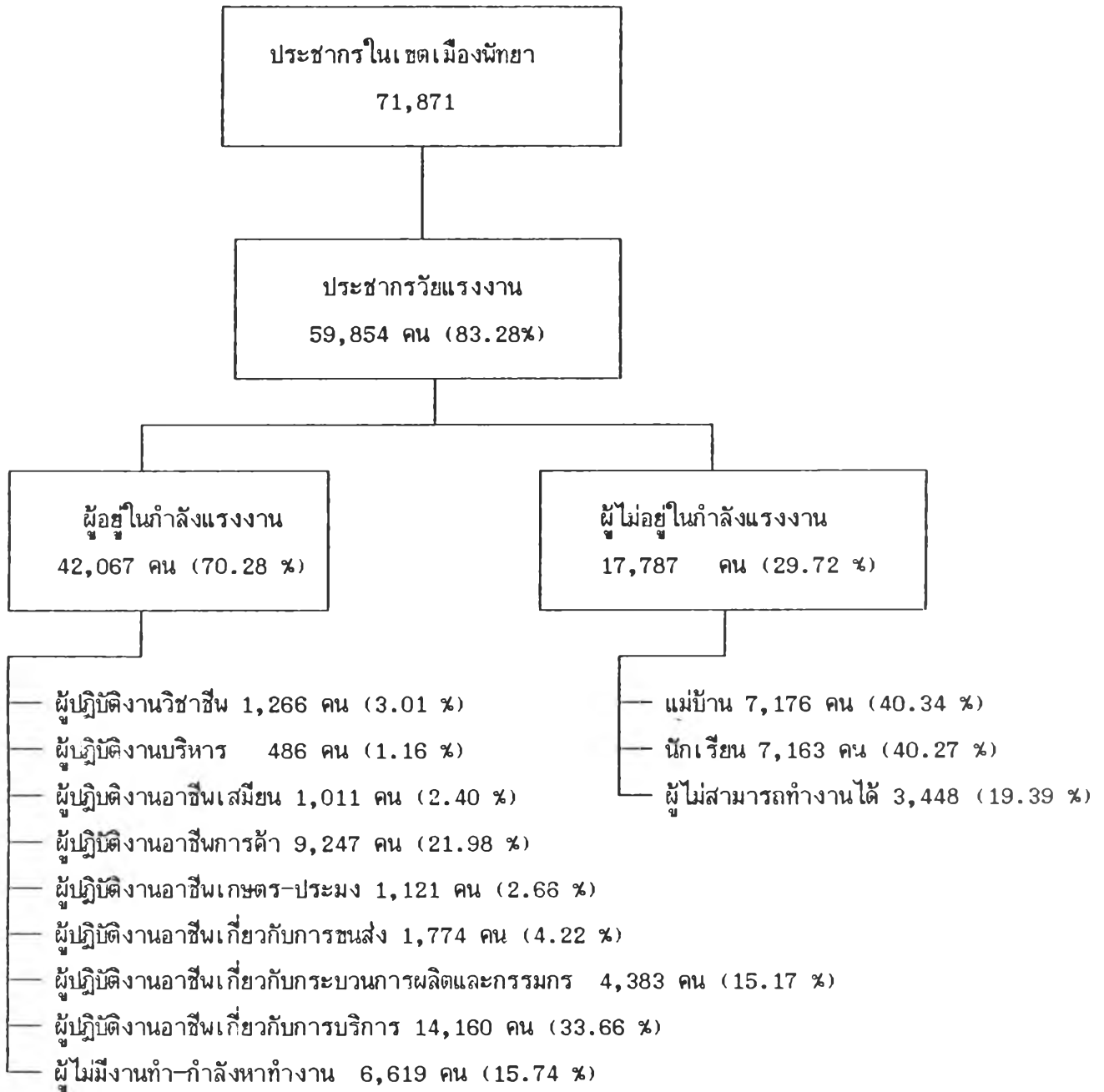
หมวดอายุ	11 - 24	มีจำนวน	15,087 คน	หรือร้อยละ	35.86
"	25 - 44	"	21,692 คน	"	51.87
"	45 - 49	"	4,734 คน	"	11.25
"	60 ปีขึ้นไป	"	554 คน	"	1.32

ส่วนประชากรที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในเขตผังเมืองพัทยา มีประชากรที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 17,787 คน เป็นเพศชาย 5,107 คน เพศหญิง 12,680 คน แยกเป็นแม่บ้านจำนวน 7,176 คน หรือร้อยละ 40.3 เป็นนักเรียน 1,763 คน หรือร้อยละ 40.27 และเป็นผู้ไม่สามารถทำงานได้ 3,448 คน หรือร้อยละ 19.39

ในการสำรวจเรื่องอาคารที่นพักอาศัยของประชากร โดยกองวิจัย สำนักผังเมือง ได้แยกอาคารที่นพักออกเป็น อาคารที่นพักอาศัยทั่วไป อาคารนพักอาศัยในอาคารพาณิชย์ และอาคารนพักอาศัยในอาคารอุตสาหกรรม ปรากฏว่า ประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานส่วนใหญ่ จำนวน 36,545 คน หรือร้อยละ 86.87 นพักอยู่ในอาคารนพักอาศัยทั่วไป จำนวน 5,077 คน หรือร้อยละ 12.07 นพักอยู่ในอาคารพาณิชย์ และอีกจำนวน 445 คน หรือร้อยละ 1.06 นพักอยู่ในอาคารอุตสาหกรรม โดยรายละเอียดจำนวนและเพศดังตาราง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงสัดส่วนของประชากรที่นพักอาศัยในอาคารนพักอาศัย : อาคารพาณิชย์ = 7.2 : 1 หรือเป็นจำนวนคน = 36,545 : 5,077 คน

สรุป ประชากรเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของเมืองพัทยา 33.66 % มีอาชีพเกี่ยวกับการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทพัทยาที่เป็นเมืองท่องเที่ยว และอัตราส่วนของผู้ปฏิบัติอาชีพ

แผนภูมิที่ 3.4 แสดงส่วนประกอบประชากรวัยแรงงาน

ตาราง 3.7 จำนวนและร้อยละของผู้อยู่ในกำลังแรงงานแยกตามหมวดอายุและเพศ

หมวดอาชีพ	รวม		ชาย		หญิง		จำนวนโดยหมวดอายุ (ปี)				ร้อยละในหมวดอายุ (ปี)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	11-24	25-44	45-59	60 ปีขึ้นไป	11-24	25-45	45-59	60ปีขึ้นไป
1. ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ	1,266	3.01	1,002	4.57	264	1.31	267	874	116	9	1.77	4.03	2.45	1.63
2. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร	486	1.16	389	1.78	97	0.48	42	395	49	-	0.28	1.82	1.04	-
3. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพสามัญ	1,011	2.40	500	2.28	511	2.54	396	603	12	-	2.63	2.78	0.25	-
4. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพการค้า	9,247	21.98	4,131	16.85	5,116	25.39	2,090	4,707	2,166	284	13.85	21.70	45.75	51.26
5. เกษตร - ประมง	1,121	2.66	743	3.39	378	1.88	204	679	177	61	1.35	3.13	3.74	11.01
6. ชนเผ่า	1,774	4.22	1,774	8.09	-	-	307	1,157	283	27	2.03	5.33	5.96	4.87
7. กระบวนการผลิต	6,333	15.17	4,437	20.25	1,946	9.66	2,029	3,426	848	80	13.45	15.79	17.91	14.44
และกรรวมกร														
8. การบริการ	14,160	33.66	5,865	26.76	8,295	41.16	5,458	7,780	829	93	36.18	35.87	17.51	16.79
9. ผู้ไม่มีงานทำกำลัง	8,619	15.74	3,075	14.03	3,544	17.56	4,294	2,071	254	-	28.46	9.55	5.37	-
ทำงาน														
รวม	42,067	100	21,916	100	20,151	100	15,087	21,692	4,734	554	100	100	100	100

ตารางที่ 3.8 จำนวนร้อยละของผู้อยู่ในกำลังแรงงานแยกตามอาคารที่นักศึกษา

หมวดอาชีพ	อาคารที่นักอาศัยทั่วไป				นักอาศัยในอาคารพาณิชย์				นักอาศัยในอาคารอุตสาหกรรม			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ	929	4.82	263	1.52	73	3.20	1	0.04	-	-	-	-
2. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร	360	1.87	82	0.47	24	1.05	10	0.36	5	1.38	5	6.17
3. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	461	2.39	486	2.81	39	1.71	24	0.86	-	-	1	1.24
4. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพการค้า	2,882	14.95	3,582	20.74	1,248	54.74	1,529	54.66	1	0.27	5	6.17
5. เกษตร - ประมง	741	3.84	378	2.19	1	0.04	-	-	1	0.27	-	-
6. ขนส่ง	1,672	8.69	-	-	102	4.47	-	-	-	-	-	-
7. กระบวนการผลิต-กรรมกร	4,086	21.20	1,844	10.68	106	4.65	61	2.18	245	67.31	41	50.62
8. การบริการ	5,307	27.54	7,254	42.00	460	20.18	1,027	36.72	98	26.92	14	17.28
9. ผู้ไม่มีงานทำ-กำลังหางาน	2,834	14.70	3,384	19.59	227	9.96	145	5.18	14	3.85	15	18.52
10. อาชีพที่แยกประเภทไม่ได้												
11. ผู้ทำเหมืองแร่ - ช่างหิน												
รวม	19,272	100	17,273	100	2,280	100	2,799	100	34	100	81	100

ที่มา : สำนักผังเมือง

เกี่ยวกับการให้บริการ : ประชากรเมืองทั้งหมด คือ 1 : 5 ซึ่งจำนวนนี้ยังมีได้ับจำนวนประชากรแฝงที่มาให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่เป็นทางการ และถ้าเปรียบเทียบกับจำนวนห้องพักในปี 2530 ซึ่งมีจำนวน 14,288 ห้อง จะได้อัตราส่วนของประชากรในด้านการบริการท่องเที่ยว ต่อจำนวนห้องพัก = 1 : 1 ในปัจจุบัน และตามมาตรฐานสากล ประชากรบริการต่อห้องพักควรจะอยู่ในอัตรา 1.3 คน/ห้อง ซึ่งจำนวนนั้น อาจจะเป็นจำนวนประชากรแฝง โดยอาจจะมีจำนวนประมาณ 4,400 คน

3.4.2 ลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านกิจการค้าและบริการ

ก. ลักษณะทั่วไปของกิจการค้าและบริการ กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เด่นที่สุดของเมืองนันทยา คือ การท่องเที่ยว ดังนั้น ประเภทกิจการค้าและบริการส่วนใหญ่จึงเป็นประเภทเพื่อบริการนักท่องเที่ยว เช่น กิจการประเภทขายอาหารเครื่องดื่ม ชายของที่ระลึก เสริมสวย สถานเริงรมย์ต่าง ๆ โรงแรม บังกาโล เป็นต้น และจากการสำรวจสามารถแยกประเภทกิจการค้าและบริการออกได้เป็น 38 ประเภท (รายละเอียดอยู่ในตารางที่ 3.9) รวมทั้งสิ้น 2,249 แห่ง เป็นกิจการค้าและบริการประเภทอาหาร-เครื่องดื่ม จำนวนมากที่สุดคือ 545 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.23 รองลงมาคือ ประเภทชายของเบ็ดเตล็ดมีจำนวน 290 แห่ง หรือร้อยละ 12.89 โรงแรมมีจำนวน 179 แห่ง หรือร้อยละ 7.96 ประเภทเสริมสวยตัดผมมีจำนวน 174 แห่ง หรือร้อยละ 7.74 ประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีจำนวน 159 แห่ง หรือร้อยละ 7.07 และประเภทบาร์เปียรมีจำนวน 104 แห่ง หรือร้อยละ 4.62 ตามลำดับ

เมื่อแยกจำนวนร้านค้าและบริการออกตามเขตสำรวจ ปรากฏว่าเขตสำรวจที่มีจำนวนร้านค้าและบริการหนาแน่นที่สุดคือ เขตสำรวจที่ 12 มีจำนวนร้านค้าและบริการอยู่ 594 แห่ง หรือร้อยละ 26.41 รองลงมาคือเขตสำรวจที่ 15 มีร้านค้าและบริการอยู่ 417 แห่ง หรือร้อยละ 18.54 เขตสำรวจที่ 03 มีจำนวนร้านค้าและบริการอยู่ 311 แห่ง หรือร้อยละ 13.83 เขตสำรวจที่ 09 มีจำนวนร้านค้าและบริการอยู่ 260 แห่ง หรือร้อยละ 11.56 และเขตสำรวจที่ 05 มีจำนวนร้านค้าและบริการ 102 แห่ง หรือร้อยละ 4.54 ตามลำดับ เขตสำรวจที่ 12 เขตสำรวจที่ 15 เขตสำรวจที่ 03 และเขตสำรวจที่ 09 เป็นพื้นที่อยู่ติดชายหาด ส่วนเขตสำรวจที่ 05 ซึ่งมีจำนวนร้านค้าและบริการหนาแน่นเป็นลำดับที่ 5 อยู่ร่นเข้ามาจากชายหาดเล็กน้อย (รายละเอียดอยู่ในตารางที่ 3.9 และแผนที่แบ่งเขตสำรวจ)

ลักษณะการจ้างงานในกิจการค้าและบริการ รวม = 19,791 คน สำหรับการจ้างงานจะแยกวิเคราะห์เป็น 3 ประเภท คือ ประเภทร้านค้าและบริการทั่วไปที่แสดงอยู่ใน

ตาราง 3.9 แสดงจำนวนร้านค้าและบริการแยกตามเขตสำรวจ

ประเภท / เขตสำรวจ	จำนวนร้านค้าแยกตามเขตสำรวจ																							
	10	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1. ขายของเบ็ดเตล็ด	15	11	52	6	23	8	12	3	35	9	8	31	14	7	14	21	9	1	6	-	-	1	2	2
2. ขายของชำ	2	2	19	-	2	2	1	3	11	1	-	3	-	1	1	2	2	-	1	2	-	-	-	-
3. ขายยา	1	1	7	1	3	-	8	-	4	-	-	6	1	1	6	1	-	-	-	-	-	-	-	-
4. อาหาร - เครื่องดื่ม	5	7	30	3	14	4	-	9	51	7	5	214	17	10	104	18	14	-	22	4	3	-	4	-
5. สุรา ใน - นอก	1	1	3	-	-	1	-	-	2	-	-	3	-	-	5	1	-	-	-	-	-	-	-	-
6. เสื้อผ้าสำเร็จรูป	2	-	21	1	3	2	3	-	16	-	-	42	-	1	52	2	14	-	-	-	-	-	-	-
7. ตัดเย็บเสื้อผ้า	2	-	12	1	2	4	1	2	9	-	1	16	1	-	14	19	-	-	-	-	1	-	-	-
8. เสริมสวย ตัดผม	1	1	29	4	2	6	5	2	20	1	1	54	6	2	25	9	3	-	1	2	-	-	-	-
9. ขายอัญมณี - ทอง	-	-	8	-	3	-	-	-	3	-	-	9	-	-	37	-	1	-	-	-	-	-	-	-
10. เครื่องใช้ไฟฟ้า - ซ่อม	-	3	15	1	6	4	-	-	8	-	-	11	-	-	4	2	6	-	-	1	-	-	-	-
11. ขายขนมสำเร็จรูป	-	-	7	-	-	-	3	-	8	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12. เตาแก๊ส อุปกรณ์	-	1	3	-	1	-	-	-	3	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13. นาฬิกา แว่นตา	-	-	5	-	2	-	-	-	4	-	-	9	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14. บิมน้ำมัน บิมน้ำแก๊ส	-	-	3	1	1	1	-	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
15. ขายรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ รถจักรยาน	-	1	2	-	3	-	-	1	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16. วัสดุ ก่อสร้าง	3	2	9	-	6	-	2	2	4	-	-	3	-	2	-	-	-	-	-	2	-	1	-	-
17. อาหรัยรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์	-	3	5	-	2	-	-	-	4	-	-	-	2	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
18. เขารถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์	-	-	-	-	1	-	1	-	2	3	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19. อุปกรณ์การเกษตร ประมง ผลผลิต	3	-	7	-	3	1	-	1	1	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20. ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช	-	1	3	-	2	-	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
21. สังกะสี เหมือง	2	-	4	-	1	-	2	-	2	-	-	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	1
22. เครื่องใช้ในครัว	-	-	8	-	-	-	1	-	1	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
23. เครื่องเขียน แบบเรียน	-	-	7	-	-	-	1	-	2	-	-	6	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-
24. สักรมแท่ง	-	-	5	2	1	-	-	-	2	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25. ขายเฟอร์นิเจอร์	-	1	8	-	4	1	-	-	5	-	-	4	-	-	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-
26. เข้า วิ ดี โอ	-	-	6	-	-	-	6	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 3.9 (ต่อ) แสดงจำนวนร้านค้าและบริการแยกตามเขตสำรวจ

ประเภท / เขตสำรวจ	จำนวนร้านค้าแยกตามเขตสำรวจ																							
	10	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
27. เรือขาย โฆษณา	-	-	1	-	-	2	5	1	4	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28. ขาขรองเท้า เครื่องหนัง	-	-	11	-	1	-	1	-	3	-	-	9	-	-	6	1	1	-	-	-	-	-	-	-
29. ปะยาง	1	-	3	-	2	-	-	1	1	-	-	1	-	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
30. ร้านถ่ายรูป - กรอบรูป	-	-	5	-	2	-	1	-	2	-	-	12	-	-	13	2	-	-	-	-	-	-	-	-
31. สถาบันเท็ง: ริงรมย์ (บาร์ ไนต์คลับ ฯลฯ)	-	-	2	-	3	-	-	-	3	-	-	14	1	-	25	1	-	-	-	-	-	-	-	-
32. รับซื้อทองเก่า	-	-	2	-	1	-	-	1	-	-	2	4	-	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
33. ซักรีด ซักแห้ง	-	-	2	-	-	2	1	-	3	-	-	3	-	-	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-
34. บริการท่องเที่ยว - จองตั๋ว	-	-	2	-	-	-	-	-	2	-	-	13	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35. เซาหนังถือ	-	-	2	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36. ขายหีบศพ	-	2	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37. บาร์เบียร์	-	-	-	-	-	-	-	-	18	-	-	44	-	-	42	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38. โรงแรม	-	-	3	7	8	9	1	-	22	3	-	56	3	-	41	6	-	3	8	-	6	-	1	-
รวม	38	37	311	27	102	47	53	28	260	25	16	534	45	28	417	88	54	4	38	12	10	2	7	4

ตารางที่ 3.9 ตั้งแต่ประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 36 ส่วนประเภทที่ 37 และประเภทที่ 38 คือ บาร์เบียร์ และโรงแรมนั้น จะแยกออกมาวิเคราะห์ต่างหาก

ร้านและค้าและบริการทั่วไป มีจำนวน 1,966 แห่ง มีคนทำงาน 9,694 คน เป็นชาย 3,541 คน หญิง 6,153 คน จำนวนคนงานเหล่านี้มีที่พักอาศัยปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองนัทยา 9,368 คน มีที่พักอาศัยอยู่ในอำเภอบางละมุง 161 คน มีที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรี 125 คน และมีที่พักอาศัยอยู่จังหวัดอื่น 40 คน โดยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่อำเภอบางละมุง 2,160 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดชลบุรี 1,881 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก 491 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 562 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ 193 คน และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างประเทศ 100 คน

เมื่อแยกสถานธุรกิจและบริการออกตามจำนวนคนงาน ปรากฏว่าเป็นสถานธุรกิจและบริการที่มีคนงานต่ำกว่า 5 คน จำนวน 1,446 แห่ง มีคนทำงานรวม 3,450 คน และสถานธุรกิจและบริการที่มีคนงานตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป จำนวน 520 แห่ง มีคนทำงานรวม 6,244 คน

บาร์เบียร์ มีจำนวน 104 แห่ง มีคนทำงานทั้งสิ้น 1,310 คน เป็นชาย 162 คน และหญิง 1,292 คน ที่พักอาศัยอยู่ในอำเภอบางละมุง 16 คน และที่พักอาศัยอยู่จังหวัดอื่น 2 คน โดยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่อำเภอบางละมุง 112 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดชลบุรี 56 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 622 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง 338 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือ 170 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ 4 คน และภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างประเทศ 8 คน

โรงแรม โรงแรมที่สำรวจได้มีจำนวน 183 แห่ง มีคนทำงาน 7,646 คน แต่เนื่องจากมีอยู่ 4 แห่ง ที่เก็บข้อมูลไม่ได้ ดังนั้นจึงเหลือโรงแรม 179 แห่งที่ได้ข้อมูล โรงแรม 179 แห่ง (รวมบังกาโลและเกสต์เฮ้าส์ที่อยู่ในโรงแรมด้วย) มีจำนวน 9,894 ห้อง และ 125 หลัง และมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

1. เฉลี่ยจำนวนคนเข้าพักในโรงแรม (รวมทุกแห่ง)

- ฤดูท่องเที่ยว 8,464 คนต่อวัน
- นอกฤดูท่องเที่ยว 4,266 คนต่อวัน

2. การประกอบกิจการประเภทอื่น ๆ ภายในบริเวณโรงแรม โรงแรมส่วนมากในเมืองนัทยาจะประกอบกิจการประเภทอื่น ๆ ภายในบริเวณโรงแรมด้วย เช่น ภัตตาคาร คีอเนฟิซ็อน ไนท์คลับ บาร์ บริการท่องเที่ยว แลกเปลี่ยนเงินตรา บริการด้านกฎหมาย โบว์ลิ่ง อาบ อบ นวด นวดแผนโบราณ เป็นต้น จำนวนโรงแรมที่ประกอบกิจการประเภทอื่นๆ ด้วยมีทั้งสิ้น 141 แห่ง แยกออกได้ดังนี้

- โรงแรมที่ประกอบกิจการประเภทอื่น 5 ประเภท มี 3 แห่ง
- โรงแรมที่ประกอบกิจการประเภทอื่น 4 ประเภท มี 2 แห่ง
- โรงแรมที่ประกอบกิจการประเภทอื่น 3 ประเภท มี 10 แห่ง
- โรงแรมที่ประกอบกิจการประเภทอื่น 1 ประเภท มี 105 แห่ง

สำหรับโรงแรมที่ประกอบกิจการประเภทอื่นเพียงประเภทเดียว จะเป็นกิจการประเภทภัตตาคารหรือคีอเนฟิซ็อน

และโรงแรมที่ไม่ประกอบกิจการประเภทอื่น มีจำนวน 38 แห่ง

3. การจ้างภายในโรงแรม (รวมกิจการประเภทอื่นๆ ภายในโรงแรมด้วย) ผู้ทำงานในโรงแรมมีจำนวนทั้งสิ้น 7,646 คน เป็นเพศชาย 3,812 คน เพศหญิง 3,834 คน แยกจำนวนคนงานตามประเภทงานออกได้ ดังนี้

- ประเภทงานบริหาร มีจำนวน 558 คน
- ประเภทงานเสมียน มีจำนวน 747 คน
- ประเภทงานบริการ มีจำนวน 5,825 คน
- ประเภทงานช่าง มีจำนวน 516 คน

คนงานจำนวน 7,646 คนนี้ มีที่พักอาศัยปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองนัทยา 7,272 คน ที่พักอาศัยอยู่ในอำเภอบางละมุง 215 คน ที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรี 153 คน และที่พักอาศัยที่จังหวัดอื่น 6 คน โดยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่อำเภอบางละมุง 1,145 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดชลบุรี 1,508 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก 813 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคอื่น 4,169 คน และภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างประเทศ 11 คน

ค. ลักษณะทั่วไปของกิจการอุตสาหกรรม เขตเมืองพัทยามีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 215 แห่ง แยกออกได้เป็น 18 ประเภท เป็นอุตสาหกรรมประเภทบริการแทบทั้งสิ้น เช่น อู่เคาะพ่นสีซ่อมรถทุกชนิด มีจำนวน 66 แห่ง ซึ่งเป็นประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมประเภททำเฟอร์นิเจอร์และเครื่องตกแต่งบ้านมีจำนวน 35 แห่ง อุตสาหกรรมประเภทผลิตส่วนประกอบรถทุกชนิดมีจำนวน 24 แห่ง อุตสาหกรรมประเภทซ่อมเครื่องในฟ้าทุกชนิดมีจำนวน 17 แห่ง อู่ต่อและซ่อมเรือมีจำนวน 10 แห่ง ทำการบรรจุกระจก อลูมิเนียม บัดกรี มีจำนวน 10 แห่ง เป็นต้น (รายละเอียดอยู่ในตารางที่ 3.11)

ลักษณะการจ้างงานในกิจการอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้นมีจำนวน 215 แห่ง มีจำนวนคนงานทั้งสิ้น 1,141 คน เป็นชาย 950 คน หญิง 191 คน คนงานเหล่านี้มีที่พักอาศัยปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองพัทยา 1,049 คน นักอาศัยอยู่ในอำเภอบางละมุง 68 คน นักอาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรี 23 คน และนักอาศัยอยู่จังหวัดอื่น 1 คน โดยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในอำเภอบางละมุง 371 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดชลบุรี 228 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 180 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง 30 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือ 7 คน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ 199 คน และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างประเทศ 4 คน

เมื่อแยกโรงงานอุตสาหกรรมออกตามจำนวนคนงาน ปรากฏว่า โรงงานอุตสาหกรรมที่มีจำนวนคนงานต่ำกว่า 5 คน มีจำนวน 140 แห่ง มีคนทำงานรวม 362 คน และโรงงานอุตสาหกรรมที่มีคนทำงานตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีจำนวน 75 แห่ง มีคนทำงาน 779 คน

3.4.3 บทบาทที่มาของรายได้

เมืองพัทยา ดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นตามกำลังเงินงบประมาณของเมืองพัทยาและได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล โดยการจัดสรรเงินอุดหนุนมาช่วยพัฒนาท้องถิ่น การคลังเมืองพัทยาแบ่งออกเป็น

1. รายรับ (ตารางที่ 3.12 และตารางที่ 3.13 แผนภูมิที่ 3.5) จำแนกไว้เป็น 3 ลักษณะ คือ

- รายได้จริง ประกอบด้วย รายได้หมวดภาษีอากร หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด รายได้จากทรัพย์สิน และรายได้จากสาธารณูปโภค

ตารางที่ 3.11 แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามประเภทอุตสาหกรรมและคนงาน

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนสถานประกอบการ		จำนวนคนงาน		
		แห่ง	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม
1.	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	66	30.70	240	26	266
2.	ทำเฟอร์นิเจอร์และเครื่องตกแต่งบ้าน	35	16.28	171	17	188
3.	ผลิตส่วนประกอบรถทุกชนิด	24	11.16	70	5	75
4.	ซ่อมเครื่องไฟฟ้าทุกชนิด	17	7.91	46	3	49
5.	อุตสาหกรรมเครื่องเรือน	10	4.65	115	18	133
6.	การอบรูป กระจก อลูมิเนียม บัดกรี	10	4.65	30	7	37
7.	โรงกลึง	7	3.26	35	-	35
8.	โรงพิมพ์	7	3.26	31	14	45
9.	ทำขนมทุกชนิด	7	3.26	15	18	33
10.	โรงงานผลิตน้ำแข็ง น้ำบริสุทธิ์	6	2.79	81	28	109
11.	วัสดุก่อสร้างทุกชนิด	6	2.79	22	7	29
12.	ทำแผ่นป้ายพลาสติกและไฟเบอร์ทุกชนิด	6	2.79	17	1	18
13.	เจียรไนและทำเครื่องประดับทุกชนิด	3	1.39	15	11	26
14.	ผลิตแป้งมันสำปะหลัง	3	1.39	24	7	31
15.	โรงงานตัดเสื้อผ้าสำเร็จรูป	3	1.39	9	10	19
16.	โรงสีข้าว	3	1.39	4	2	6
17.	โรงเลื่อย	1	0.47	25	16	41
18.	ทำปูนขาว	1	0.47	-	1	1
	รวม	215	100	950	191	1,141

ที่มา : จากการสำรวจ กองวิจัย สำนักงานเมือง

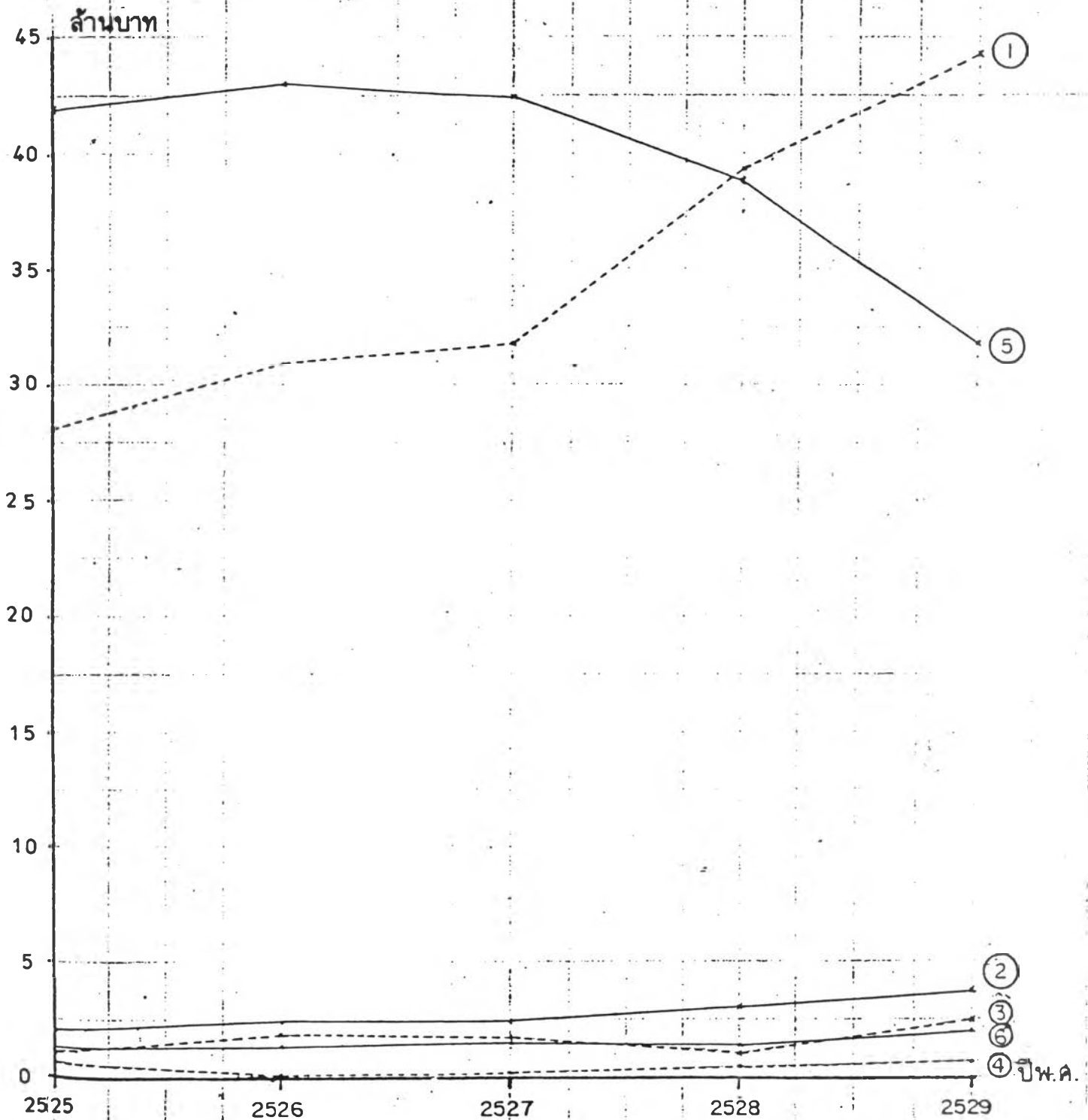
ตารางที่ 3.12 รายรับเทคโนโลยีงบประมาณประจำปี 2525-2529

ประเภท	2525	2526	2527	2528	2529
1. หมวดภาษีอากร	28,143,349.81	30,896,378.90	31,797,409.02	39,321,416.74	44,363,459.73
2. หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับและใบอนุญาต	2,120,102.20	2,403,294.-	2,473,852.50	3,164,921.60	3,700,933.13
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	1,114,477.71	1,896,135.08	1,707,473.48	1,028,627.10	2,576,083.-
4. หมวดเบ็ดเตล็ด	688,031.32	198,173.-	175,674.11	486,709.55	646,732.51
5. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค และเทศพาณิชย์	-	42,834.39	91,375.34	90,237.64	192,384.01
6. หมวดเงินอุดหนุนจากรัฐบาล	42,166,679.67	42,922,057.04	42,592,312.21	38,804,742.55	31,843,036.43
7. หมวดเงินสะสม	1,300,000.-	1,380,000.-	1,470,000.-	1,390,000.-	2,181,000.-
8. หมวดเงินกู้	2,000,000.-	-	-	-	-
รวม	77,532,640.71	79,738,872.41	80,308,096.66	84,286,655.18	85,503,628.81

ตารางที่ 3.13 สัดส่วนและอัตราการเพิ่มของรายรับตามเทคโนโลยีถึงงบประมาณปี 2525-2529

ประเภท	สัดส่วน					อัตราเพิ่ม				ตัวเฉลี่ย
	2525	2526	2527	2528	2529	2525-2526	2526-2527	2527-2528	2528-2529	
1. หมวดภาษีอากร	36.30	38.75	39.59	46.65	51.88	9.78	2.92	23.66	12.82	12.29
2. หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับและใบอนุญาต	2.73	3.01	3.08	3.75	4.33	13.36	2.94	27.93	16.94	15.29
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	1.44	2.38	2.13	1.22	3.01	70.14	-9.95	-39.76	150.44	42.72
4. หมวดเบ็ดเตล็ด	0.89	0.25	0.22	0.58	0.76	-71.20	-11.35	177.05	32.88	31.84
5. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค และเทศพาณิชย์	-	0.05	0.11	0.11	0.23	-	113.32	-1.24	113.20	56.32
6. หมวดเงินอุดหนุนจากรัฐบาล	54.38	53.83	53.04	46.04	37.24	91.79	-0.77	-8.89	-99.18	-4.26
7. หมวดเงินสะสม	1.68	1.73	1.83	1.65	2.55	6.15	6.52	-5.44	56.91	16.03
8. หมวดเงินกู้	2.58	-	-	-	-	-100.00	-	-	-	-
รวม	100	100	100	100	100	2.85	0.71	4.95	1.44	2.49

กราฟแสดงรายรับประเภทต่างๆ
เทศบาลเมืองพญา พ.ศ. 2525-2529

1. หมวดภาษีอากร
2. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน
4. หมวดเบ็ดเตล็ด
5. หมวดเงินอุดหนุนจากรัฐบาล
6. หมวดเงินสะสม

แผนภูมิที่ 3.5

- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล จำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ เงินอุดหนุนทั่วไป และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ
- เงินได้อื่น ๆ เป็นรายได้ลักษณะที่มีได้รับเป็นประจำ ได้แก่ เงินที่ได้รับจ่ายจากเงินสะสมรัฐบาล เงินกู้ และเงินพิเศษอื่น ๆ เป็นต้น

ในปี 2529 เมืองพัทลุงมีรายรับ จำนวน 85.5 ล้านบาท รายรับส่วนใหญ่ ได้มาจากหมวดภาษีอากร คือประมาณครึ่งหนึ่งของรายรับทั้งหมด เมื่อพิจารณาถึงรายรับในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาของเมืองพัทลุง มีอัตราการเพิ่มโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2.49 ในช่วงปี 2525-2528 เมืองพัทลุงยังต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอยู่มาก

2. รายจ่าย (ตารางที่ 3.14 และตารางที่ 3.15 แผนภูมิที่ 3.6) จำแนกไว้ เป็น 3 ลักษณะ คือ

- รายจ่ายงบกลาง เป็นรายจ่ายที่กำหนดไว้ใช้จ่ายในกิจการประกอบด้วย ค่าชำระหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย รายจ่ายตามข้อผูกพันและเงินสำรองจ่าย
- รายจ่ายของหน่วยงาน ได้แก่ รายจ่ายหมวดเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน
- รายจ่ายพิเศษ เป็นรายจ่ายที่จ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ และเงินได้อื่น ๆ ที่รับเป็นประจำ

ในปี 2529 เมืองพัทลุงมีรายจ่ายจำนวนประมาณ 78 ล้านบาท ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีอัตราเพิ่มโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.81 ต่อปี รายจ่ายส่วนใหญ่ใช้ไปสำหรับหมวดรายจ่ายพิเศษ รองลงมาเป็นหมวดเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ซึ่งรายจ่ายในหมวดนี้ลดลง ตั้งแต่ปี 2527-2529 เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินในหมวดเงินเดือนโดยนำเงินเดือนครูสังกัดเมืองพัทลุงมาไว้ในหมวดรายจ่ายพิเศษ ทำให้หมวดรายจ่ายพิเศษเพิ่มสูงขึ้น

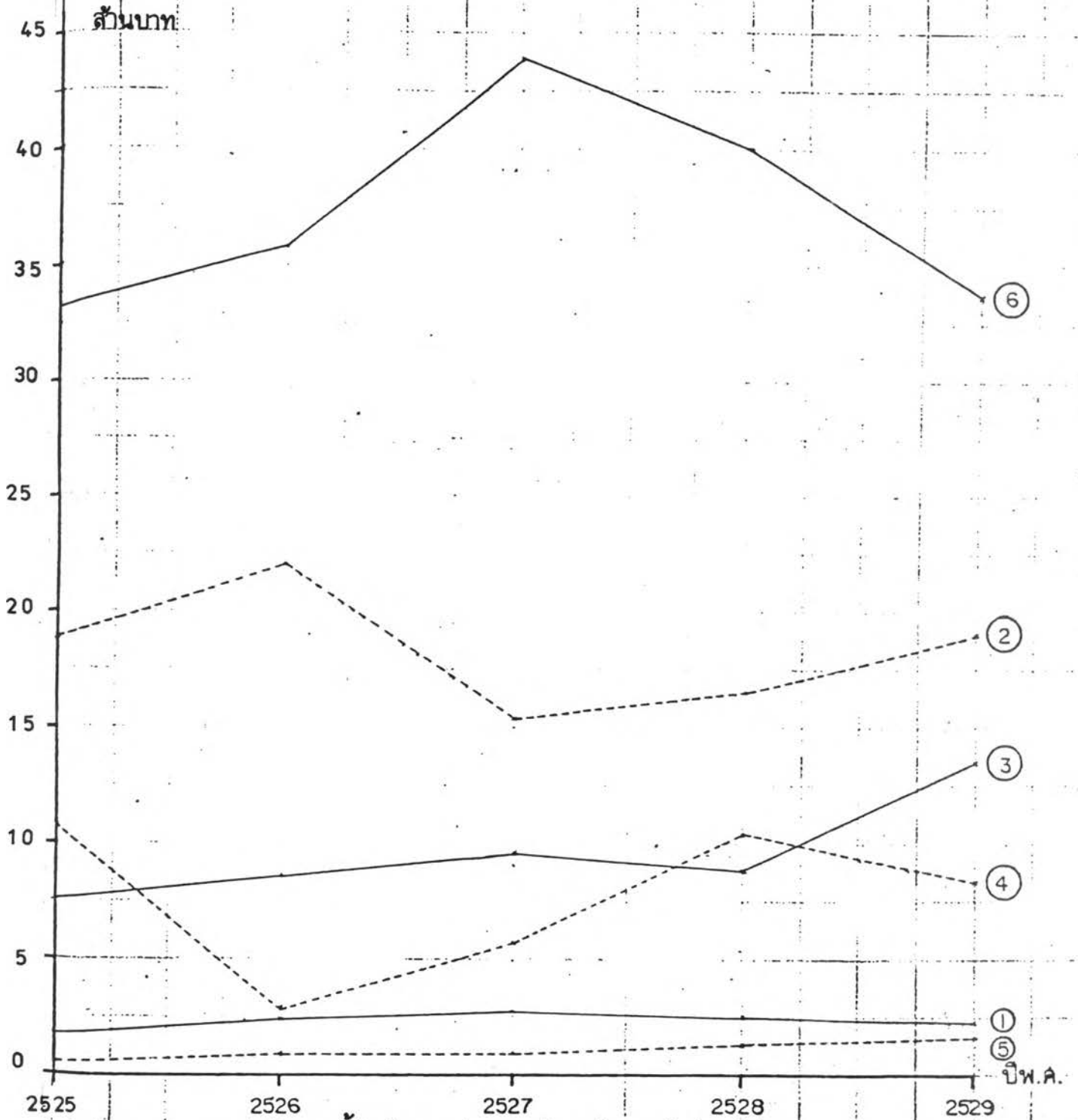
ตารางที่ 3.14 รายจ่ายตามเทศบัญญัติงบประมาณประจำปี 2525-2529

ประเภท	2525	2526	2527	2528	2529
1. หมวดค่าชำระหนี้เงินกู้, รายจ่ายตามข้อผูกพัน และเงินสำรองจ่าย	1,740,697.83	2,495,743.80	2,619,172.60	2,517,474.13	2,210,085.86
2. หมวดเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	18,786,075.29	21,954,890.38	15,350,252.08	16,520,643.88	18,594,941.42
3. หมวดค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์	7,625,460.73	8,676,371.60	9,631,790.31	8,897,442.55	13,583,218.26
4. ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	10,832,581.28	2,844,369.91	5,763,575.74	10,411,889.25	8,333,462.62
5. ค่าสาธารณูปโภค	617,929.98	814,101.76	830,928.52	1,278,604.96	1,626,112.03
6. หมวดรายจ่ายพิเศษ	33,247,000.-	35,789,996.22	43,808,842.21	40,000,595.55	37,728,473.43
รวม	72,849,745.11	72,575,473.67	78,004,561.46	79,626,470.32	78,076,293.62

ตารางที่ 3.15 สัดส่วนและอัตราการเพิ่มของรายจ่ายตามเพศผู้ถึงประมาณปี 2525-2529

ประเภท	สัดส่วน					อัตราเพิ่ม				ก้าวเฉลี่ย
	2525	2526	2527	2528	2529	2525-2526	2526-2527	2527-2528	2528-2529	
1. หมวดค่าชำระหนี้เงินกู้ รายจ่ายตามข้อผูกพันและเงินสำรองจ่าย	2.39	3.44	3.36	3.16	2.83	43.38	4.95	-3.86	-12.21	8.06
2. หมวดเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	25.79	30.25	19.68	20.75	23.82	16.87	-30.08	7.62	12.56	1.74
3. หมวดค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์	10.47	11.95	12.35	11.17	17.40	13.76	11.01	-7.62	-52.56	17.46
4. ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	14.87	3.92	7.39	13.08	10.67	-73.74	102.63	80.65	-19.96	22.40
5. ค่าสาธารณูปโภค	0.85	1.12	1.06	1.61	2.08	31.75	2.07	53.88	27.18	28.72
6. หมวดรายจ่ายพิเศษ	45.63	49.32	56.16	50.23	43.20	7.65	22.40	-8.69	-15.68	1.42
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	-0.38	7.48	2.08	-1.95	1.81

กราฟแสดงรายจ่ายประเภทต่างๆ
เทศบาลเมืองพัทธยา พ.ศ. 2525-2529

1. หมวดค่าชำระหนี้เงินกู้ , รายจ่ายตามข้อผูกพันและเงินฉัารองจ่าย
2. หมวดเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน
3. หมวดค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์
4. ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุน , ค่าใช้จ่ายอื่นๆ
5. ค่าสาธารณูปโภค
6. หมวดรายจ่ายพิเศษ

แผนภูมิที่ 3:6

3.5 สภาพปัจจุบันทางสังคม

3.5.1 โครงสร้างทางสังคม

ลักษณะครอบครัว จากการสำรวจในเขตผังเมืองรวมพัทธยา มีประชากร ประมาณ 71,871 คน จำนวนครัวเรือน 16,461 ครัวเรือน ครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพทางการเกษตรมีประมาณร้อยละ 97.63 ประกอบอาชีพทางการเกษตรร้อยละ 2.37

ขนาดครัวเรือน สำหรับครัวเรือนทุกประเภทจะมีขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 4.37 คนต่อครอบครัว ซึ่งเมื่อแยกประเภทครัวเรือนแล้ว จะพบว่า ครัวเรือนทำการเกษตรจะมีขนาดครัวเรือนเฉลี่ยสูงกว่าครัวเรือนไม่ทำการเกษตรเล็กน้อย กล่าวคือ ครัวเรือนทำการเกษตรมีขนาด 5.71 ครัวเรือน ไม่ทำการเกษตรมีขนาด 4.33 (ตารางที่ 3.16)

เชื้อชาติ ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีประมาณร้อยละ 97.37 รองลงมาเป็นผู้ที่มีเชื้อชาติจีน สัญชาติไทย นอกจากนี้ก็มีชาวต่างชาติบ้างเล็กน้อย เช่น อินเดีย เยอรมัน บังคลาเทศ เป็นต้น ในด้านการนับถือศาสนา นั้น เป็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.01 อิสลาม ร้อยละ 2.96 คริสต์ร้อยละ 0.03

การอ่านออกเขียนได้และระดับการศึกษาของประชากร

ในเขตผังเมืองรวมพัทธยา มีอัตราส่วนร้อยละของประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไป ที่อ่านออกเขียนได้ต่อประชากรในกลุ่มอายุเดียวกัน 96.54 (ตารางที่ 3.17)

สำหรับประชากรในวัยเรียน (อายุ 4 - 24 ปี) ที่กำลังเรียนอยู่นั้น มีประมาณ ร้อยละ 41.64 ของประชากรในกลุ่มอายุเดียวกัน

เมื่อศึกษาถึงอัตราส่วนร้อยละของผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาต่อประชากรที่มีการศึกษาทั้งหมด พบว่า ผู้จบการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีเพียง 31.73

จะเห็นได้ว่า ประชากรในเขตผังเมืองรวมพัทธยา เป็นผู้รู้หนังสือเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ได้ศึกษาในระดับสูง เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว เข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปน้อย

ตารางที่ 3.16 ขนาดครัวเรือนจำแนกตามประเภทครัวเรือน

ประเภท	ครัวเรือนทุกประเภท			ครัวเรือนทำการเกษตร			ครัวเรือนไม่ทำการเกษตร		
	ยอดรวมทั้ง เขตสำรวจ	ในเขต	นอกเขต	ยอดรวมทั้ง เขตสำรวจ	ในเขต	นอกเขต	ยอดรวมทั้ง เขตสำรวจ	ในเขต	นอกเขต
จำนวนประชากรในครัวเรือน	71,871	71,871	-	2,228	2,228	-	69,643	69,643	-
ยอดรวมครัวเรือน	16,461	16,461	-	390	390	-	16,071	16,071	-
ขนาดครัวเรือนเฉลี่ย	4.37	4.37	-	5.71	5.71	-	4.33	4.33	-

ตารางที่ 3.18 จำนวนครู นักเรียน ห้องเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนครู	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	ครู : นักเรียน	ห้องเรียน : นักเรียน	มาตรฐานการศึกษา	
						ครู : นักเรียน	ห้องเรียน : นักเรียน
ก่อนประถมศึกษา	88	1,836	65	1:21	1:33	1:15	1:20
ประถมศึกษา	280	6,778	220	1:27	1:31	1:25	1:40
มัธยมศึกษาตอนต้น	143	3,545	66	1:18	1:40	1:17	1:45
มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	569	16	1:17	1:35	1:15	1:36
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ	13	431	8	1:33	1:54	1:20	1:36
รวม	566	12,260	375	1:22	1:33	-	-

ประชากรที่อยู่ในวัยเรียนได้เข้าเรียนไม่ถึงครึ่งของประชากรวัยเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาแยกตามเพศแล้ว จะพบว่า เพศชายเป็นผู้มีการศึกษาสูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 3.17 แสดงการอ่านออกเขียนได้และระดับการศึกษาของประชากร

อัตราส่วนร้อยละ	ในเขตผังเมืองรวม	
ประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไป ที่อ่านออกเขียนได้ต่อประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไปทั้งหมด		96.54
	ชาย	97.95
	หญิง	95.38
ประชากรอายุ 4 - 24 ปี ที่กำลังเรียนต่อประชากรอายุ 4 - 24		41.64
	ชาย	46.38
	หญิง	37.59
ประชากรที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาต่อประชากรที่มีการศึกษาทั้งหมด		31.73
	ชาย	37.48
	หญิง	26.99

ชุมชนแออัด*

การเคหะแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจบริเวณชุมชนแออัด 3 แห่ง คือ

1. บริเวณหลังตลาดนาเกลือ
2. บริเวณหลังปาล์มวิลล่า
3. บริเวณบัวขาว

จากการสำรวจตัวอย่างผู้อยู่อาศัยเมื่อเดือนกันยายน 2528 ในบริเวณดังกล่าว ซึ่งประมาณการว่ามีที่อยู่อาศัยจำนวน 562 หน่วย ปรากฏว่า สถานที่อยู่อาศัยร้อยละ 15 อยู่ในสภาพแข็งแรง ประมาณร้อยละ 58 อยู่ในสภาพปานกลาง และร้อยละ 27 อยู่ในสภาพทรุดโทรม มีมาตรฐานค่าเช่าสำหรับที่อยู่อาศัยในชุมชนแออัดมีค่าเท่ากับ 600 บาทต่อเดือน ซึ่งไม่รวมค่าน้ำและค่าไฟ

มีมาตรฐานของรายได้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนแออัดมีค่าเท่ากับ 3,600 บาท ประกอบด้วย อาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐและเอกชนมีประมาณ ร้อยละ 13 ประกอบการค้าร้อยละ 24 และร้อยละ 31 ประกอบอาชีพในสถานบริการและเรีงมย์ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ภัตตาคาร และร้อยละ 23 ประกอบอาชีพรับจ้าง เช่น ทำประมง และร้อยละ 9 เป็นผู้ว่างงาน

ในจำนวนครัวเรือนพักอาศัยในชุมชนแออัดนี้ เป็นครัวเรือนที่ต้องการที่อยู่อาศัยประมาณ 112 หน่วย

สภาพปัญหาทางด้านสังคมของชุมชน

1. ทางการศึกษา อาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการนักเรียน และอยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรม
2. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สถิติอาชญากรรม โดยทั่วไปในเมืองพัทยามีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะคดีโจรกรรมทรัพย์สินนักท่องเที่ยว

* จากรายงานการศึกษาความต้องการที่อยู่อาศัยเมืองพัทยาในปี 2528 ของการเคหะแห่งชาติ

3. ปัญหาสายเคเบิล มีการซื้อ-ขาย เส้นและยึดเย็บความผิดให้แก่ช่างทอเกี่ยว

4. ปัญหาที่อยู่อาศัย การเร่งรัดพัฒนาทางด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นหลัก ตามนโยบายพัฒนาพื้นที่ฝั่งทะเลภาคตะวันออก มีผลต่อการขยายตัวทางด้านแรงงาน และการอพยพเข้าของประชากร โดยเฉพาะแรงงานที่หลังไหลเข้ามารับจ้างในการก่อสร้าง และประกอบกิจกรรมให้บริการ ก่อให้เกิดสภาพความแออัดของที่อยู่อาศัยในชุมชนเดิม และเพิ่มอัตราการบุกรุกทั้งในที่ดินสาธารณะและเอกชนมากขึ้น

3.5.2 ระบบสาธารณสุข

ก. การประปา

ปัจจุบันการประปาของพืชมามีสถานที่ทำการ คือ การประปาภาณุโลก-พืชม่า ตั้งอยู่ริมถนนไชยพรวิทย์ห่างจากถนนสุขุมวิท 1 กิโลเมตร (นอกเขตเมือง) มีพื้นที่ประมาณ 30 ไร่ ขอบข่ายการให้บริการครอบคลุมทั้งเมืองพืชม่า โดยมีโรงกรองน้ำอยู่ 2 แห่ง คือ แห่งแรกอยู่ที่บริเวณอ่างเก็บน้ำมาบประชัน มีพื้นที่รับน้ำ 37 ตารางกิโลเมตร เก็บกักน้ำได้ประมาณ 14.8 ล้านลูกบาศก์เมตร ส่วนลาดชันของลำห้วยเฉลี่ย 1 : 200 แห่งที่สอง คือ ที่ทำการประปาซึ่งเป็นโรงกรองสำรอง มีกำลังผลิต 1,500 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง และยังมีอ่างเก็บน้ำที่เขานระตำหนักมีความจุประมาณ 2,000 ลูกบาศก์เมตร น้ำดิบที่นำมาใช้ได้จากอ่างเก็บน้ำมาบประชันทางโรงกรองพืชม่า-ภาณุโลก มีความสามารถผลิตน้ำได้ถึง 1,800 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง แต่ความต้องการน้ำเมืองพืชม่าปัจจุบันต้องการเพียง 1,500 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง หรือ 36,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งน้ำจำนวนนี้ได้ให้บริการแก่ที่พักอาศัยเป็นจำนวน 22,000 ลูกบาศก์เมตร และสำหรับบริการโรงแรมทั้งสถานบริการท่องเที่ยวเป็นจำนวน 14,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

แหล่งน้ำดิบในปัจจุบันที่ให้บริการแก่ชุมชนเมืองพืชม่าขณะนี้ คือ อ่างเก็บน้ำมาบประชัน และอ่างเก็บน้ำสำรองห้วยใหญ่ ซึ่งมีความสามารถให้บริการน้ำแก่ชุมชนเมืองพืชม่าได้อย่างเพียงพอในขณะนี้ และสำหรับในปี 2532 กรมชลประทานได้มีโครงการสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยซากนอก ซึ่งมีความจุน้ำ 7.8 ลูกบาศก์เมตร เพื่อรองรับการให้บริการน้ำแก่พื้นที่นาจอมเทียนและบางสเหร่ การจ่ายน้ำให้แก่ชุมชนเมืองพืชม่า ใช้ระบบ Gravity โดยมีท่อส่งน้ำหลักเป็นท่อเหล็ก D/C ขนาด 600 มิลลิเมตร และนักทอเกี่ยวขนาด 400, 500 และ 600 มิลลิเมตร เป็นท่อที่ฝังไว้ใต้ดิน ส่วนท่อจ่ายน้ำเป็นท่อปูนขนาด 100, 150 และ 200 มิลลิเมตร ชนิดท่อ A/C และมีท่อกราวาไนท์ (ท่ออาบสังกะสี) ขนาด 2 และ 3 นิ้ว เป็นชนิดฝังดิน โดยสรุปแล้ว การให้บริการน้ำประปาของเมืองพืชม่า เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมือง โดยเฉพาะในด้านการให้

บริการน้ำประปาของเมืองพัทยา เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมือง โดยเฉพาะในด้านการให้บริการโรงแรมและการท่องเที่ยว สามารถครอบคลุมเมืองพัทยาได้อย่างไม่มีปัญหา ซึ่งยกเว้นการให้บริการที่เกาะล้าน

ข. การบำบัดน้ำโสโครก เดิมชุมชนเมืองพัทยาขาดระบบบำบัดน้ำโสโครก ซึ่งเกิดจากกิจกรรมการให้บริการของโรงแรม บังกะโล ภัตตาคาร ไนต์คลับ และร้านค้าที่ตั้งอยู่ริมหาด อาคารบ้านเรือนซึ่งถูกระบายลงสู่คลองและทะเลโดยตรงแม้จะมีบางโรงแรมที่ใช้ระบบบ่อเกรอะบ่อซึม แต่ก็ไม่ได้ผลนัก เนื่องจากพื้นที่ดินทรายของเมืองพัทยาทำให้อัตราการไหลซึมของน้ำเร็วเกินไปกว่าที่ชั้นดินจะกรองสิ่งสกปรกได้ทั้งหมด จึงก่อให้เกิดมลภาวะต่อน้ำทะเล และประกอบกับการทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลลงในแหล่งน้ำและทะเล จากการศึกษาของใจก้าในปี 2521 พบว่าปริมาณ Coliform Bacteria ในบริเวณชายหาดพัทยาได้มีปริมาณสูงกว่าเกณฑ์กำหนดที่จะใช้เป็นสถานที่เล่นน้ำได้ และยังเศษขยะมูลฝอยที่ถูกกระแสน้ำและลมตีกลับเข้าฝั่งอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือประมงซึ่งทิ้งของเสียต่าง ๆ ลงสู่ทะเล แต่ในปัจจุบันเมืองพัทยาให้ย้ายสถานที่ออกไปแล้ว และโรงงานเบ็งมันสำปะหลังในอำเภอบางละมุง 34 โรง ที่ยังไม่มีระบบกำจัดน้ำเสียที่ถูกต้อง ในฤดูไม่เบ็งจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลเมืองพัทยา (สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 2520, ไม่ปรากฏเลขหน้า) จากตารางที่ 3.18 แสดงให้เห็นถึงปริมาณน้ำทั้งจากแหล่งน้ำต่าง ๆ ของเมืองพัทยา โดยเฉพาะบริเวณริมหาดพัทยา สรุปได้ว่ามีปริมาณน้ำทั้งประมาณ 5,664 ลูกบาศก์มิลลิเมตรต่อวัน โดยแยกเป็นน้ำทั้งชุมชน 5,340 ลูกบาศก์มิลลิเมตรต่อวัน น้ำทั้งจากนักท่องเที่ยวไม่ค้างแรม 15 ลูกบาศก์มิลลิเมตรต่อวัน และน้ำใต้ดินซึมเข้า 244 ลูกบาศก์มิลลิเมตรต่อวัน ปัจจุบันเมืองพัทยามีโรงบำบัดน้ำเสียที่สามารถบำบัดน้ำโสโครกได้เพียง 2,000 ลูกบาศก์มิลลิเมตรต่อวันเท่านั้น กล่าวคือ จะมีค่า Bod เท่ากับ 151 มิลลิเมตรต่อลิตร ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาในระยะสั้นและระยะยาว กรมโยธาธิการร่วมกับเมืองพัทยาจึงมีโครงการแก้ปัญหานี้ ด้วยการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียแห่งใหม่ บริเวณริมถนนพัทยาสาย 3 (ก่อสร้างเสร็จเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ดูแผนที่ที่ 3.8) เป็นระบบ Bio - Drum Process มีเนื้อที่ประมาณ 12 ไร่ กำหนดค่าของน้ำทั้งที่ผ่านการบำบัดแล้ว Bod ลดเหลือ 20 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยจะช่วยลดจำนวนน้ำเสียได้ประมาณวันละ 6,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

ค. การระบายน้ำฝน

ในอดีตพัทยาไม่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วม เนื่องจากว่าดินเป็นดินทรายซึ่งดูดซับน้ำจากผิวดินได้เร็ว ภูมิประเทศเป็นที่สูง ๆ ต่ำ ๆ ติดทะเล จึงระบายน้ำลงสู่ทะเลได้อย่างรวดเร็ว อาศัยลักษณะความเอียงลาดของพื้นที่และแนวร่องน้ำธรรมชาติ

ต่อมา ในปัจจุบันพืชน้ำเติบโตเร็วมาก ดังนั้น จึงมีการก่อสร้างอาคารรูก้ำ ล้ำคลองและปิดกั้นทางระบายน้ำที่จะออกสู่ทะเล จึงมีผลทำให้การระบายน้ำฝนไม่สะดวก ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมและน้ำท่วมขัง และการระบายน้ำจะมีจุดต่าง ๆ ที่ระบายออกสู่ทะเล ดังนี้

- จุดสะพานคลองนาเกลือ น้ำจะไหลลงสู่ทะเลบริเวณอ่าวนาเกลือโดยตรง นอกจากนี้ยังมีคลองบึงก้นซึ่งเป็นแนวร่องน้ำที่น้ำฝนจะไหลออกสู่ทะเล แต่ปัจจุบันถูกถมจนสิ้นสภาพเหลือเพียงช่วงจากถนนพืชน้ำ-นาเกลือ จนถึงทะเล

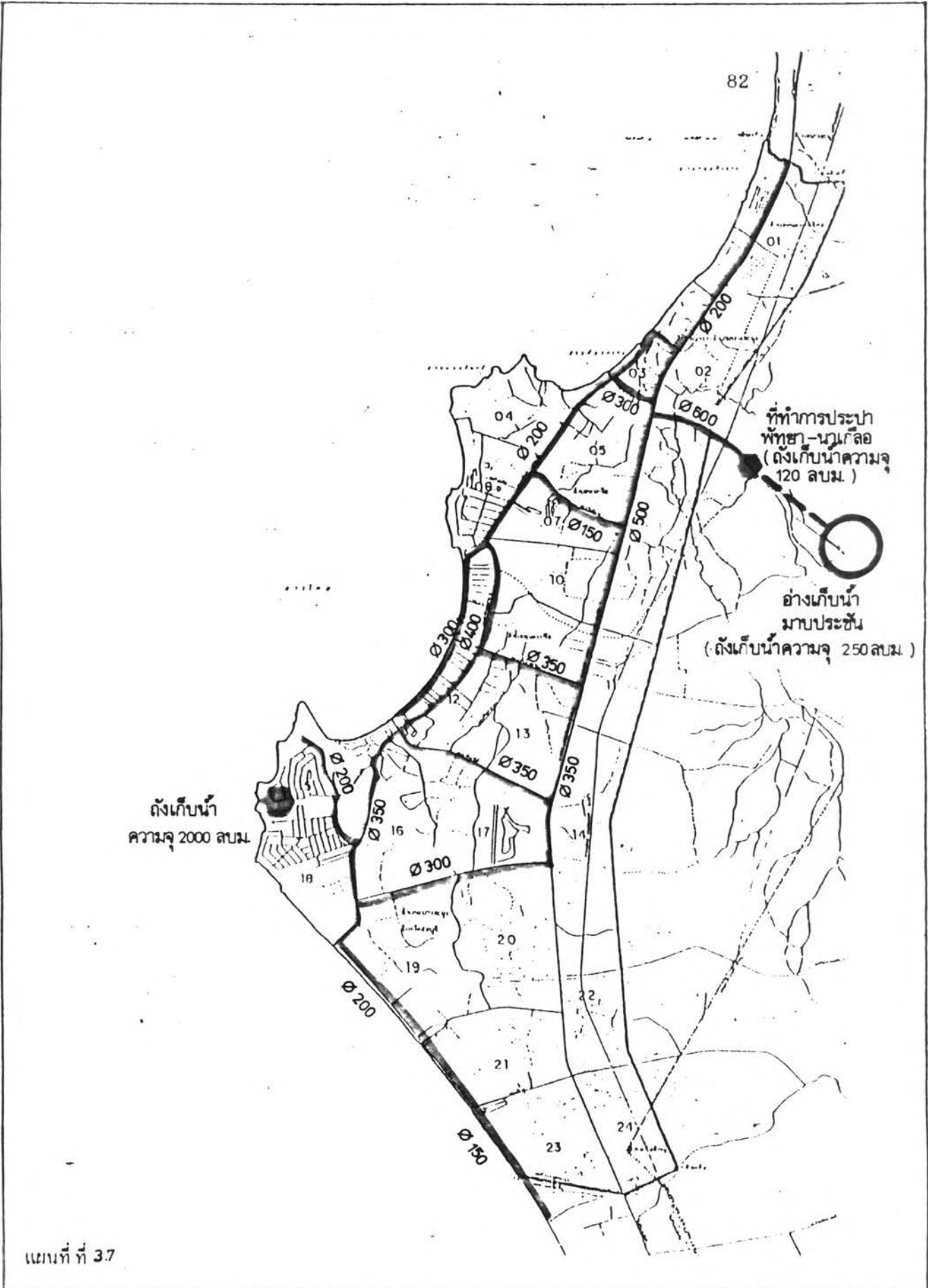
- จุดร่องระบายน้ำมาบตันิ้ว และจุดร่องระบายน้ำมายายเลีย น้ำจะไหลลงสู่ที่ราบลุ่มตอนกลาง แต่ไม่สามารถไหลลงอ่าวพืชน้ำโดยตรงได้ เพราะติดเนินทราย (San Dune) จึงไหลรวมกันเป็นร่องน้ำจากเหนือบริเวณต้นอ่าวไปทางใต้ลงคลองพืชน้ำ บริเวณก้นอ่าวพืชน้ำซึ่งมีพื้นที่รับน้ำฝนทั้งหมดประมาณ 19 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันแนวร่องน้ำและพื้นที่รับน้ำบางส่วน ถูกถมที่เพื่อก่อสร้างอาคารจนหมดสภาพไม่สามารถรับน้ำและระบายน้ำได้เต็มที่

- จุดร่องระบายน้ำหนองผิงแค ปริมาณน้ำฝนจะไหลจากเขาตาโล ลอดถนนสุขุมบริเวณปากซอยชัยพฤกษ์ ไหลบ่าข้ามถนนทับพระยาบริเวณโค้งหาดดงตาล ลงสู่ทะเลบริเวณหาดนาจอมเทียน แต่เนื่องจากพื้นที่บริเวณนี้กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว ดังนั้น จึงควรที่จะทำการป้องกันปัญหาเสื่อก่อนเนิ่น ๆ

ดังนั้น เมื่อเห็นปัญหาการระบายน้ำฝน อันเนื่องมาจากการรูก้ำและปิดกั้นทางระบายน้ำ ทางเมืองพืชน้ำจึงได้ทำการปรับปรุงขุดลอกทางระบายน้ำตามจุดต่างๆ ให้สามารถระบายน้ำได้ในอัตรา 54,000 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง นอกจากนี้ ยังมีการติดตั้งเครื่องสูบน้ำและบ่อรับน้ำตรงบริเวณสี่แยกของถนนพืชน้ำ ให้ติดกับถนนพืชน้ำสาย 2 เครื่องสูบน้ำจะใช้สูบน้ำแก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน โดยสูบน้ำและระบายออกให้สัมพันธ์กับระบบกักน้ำไฮโดรค ซึ่งโครงการนี้ได้สำเร็จ และแก้ไขน้ำท่วมบริเวณย่านธุรกิจการค้าและโรงแรมอ่าวพืชน้ำ

ง. การไฟฟ้า

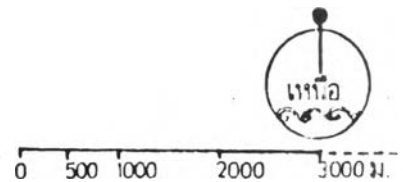
การไฟฟ้าภูมิภาค อำเภอบางละมุง เป็นผู้รับผิดชอบการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่พื้นที่อำเภอบางละมุงทั้งหมด ซึ่งรวมพืชน้ำด้วย เมืองพืชน้ำได้รับกำลังไฟฟ้าอย่างพอเพียง คือ 25,000 KVA. แต่อย่างไรก็ตามบริเวณที่ห่างจากชุมชนยังมีปัญหาเรื่องไฟสาธารณะบริเวณซอยต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา แต่ทางการไฟฟ้าก็ได้ทำการปรับปรุงเพื่อสนองตามความต้องการตามงบประมาณที่จัดไว้

แสดง การให้บริการประปา

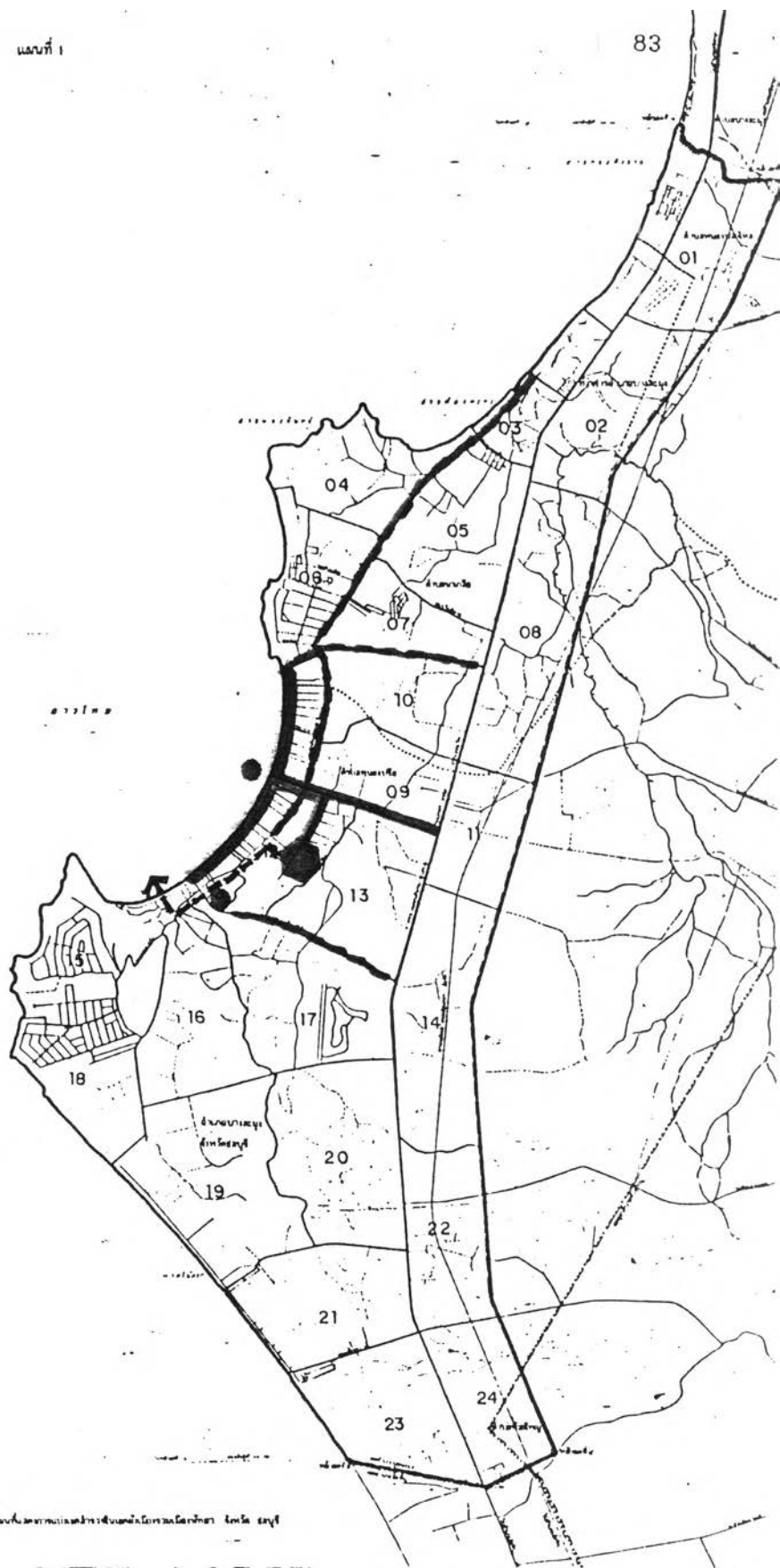
- แนวทางท่อประปา
- หมายถึง ปริมาณเส้นผ่าศูนย์กลางท่อเป็นมิลลิเมตร

ที่มา

แผนที่ 1

83

แผนที่ ที่. 3.8

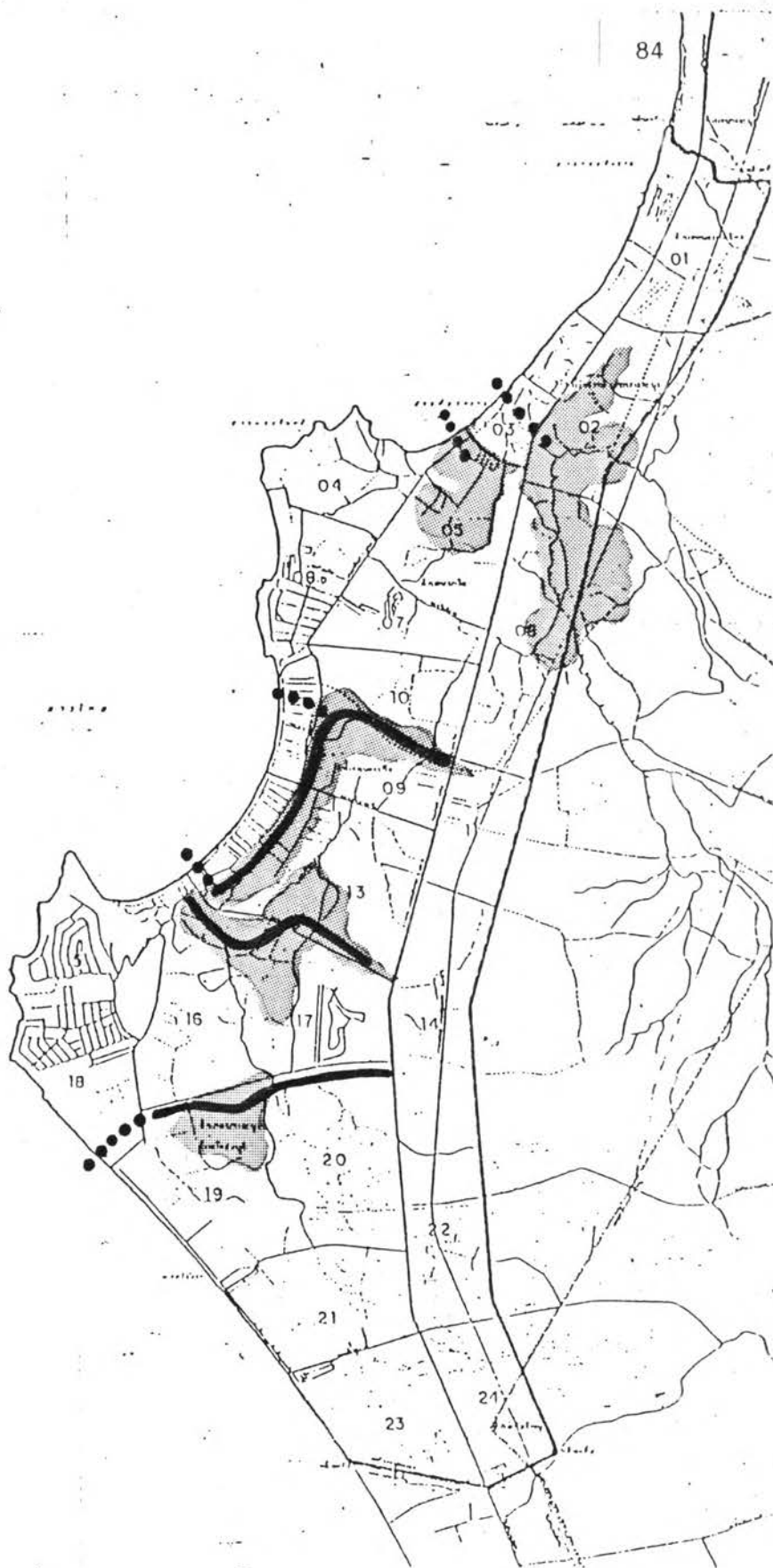
แสดง การบำบัดน้ำโสโครก

- แนวท่อรับน้ำโสโครกกรม
- แนวท่อระบายน้ำหลังบำบัด

- บ่อสูบน้ำ
- โรงบำบัดน้ำเสีย

ที่มา

แผนที่ ที่ 3.9

แสดง แนวทางแก้ปัญหาน้ำท่วมบริเวณเมืองพัททยา

พื้นที่น้ำท่วมขัง

แนวท่อหรือการระบายน้ำ

แนวท่อ ค.ส.ล.
ระบายลงสู่ทะเล

0 500 1000 2000 3000 ม.

ที่มา

การศึกษารจัดการน้ำท่วมเฉพาะบริเวณหาดนางรองเท่านั้น

โดย นายอรรถพร เวชชาชีวะ

จ. การสื่อสาร

ทางด้านไปรษณีย์โทรเลขและโทรศัพท ชุมชนเมืองพัทธามีโครงการขยายกิจการเพิ่มขึ้นตามความจำเป็น โดยเฉพาะโทรศัพทซึ่งและบริการที่จำเป็นและจะต่อเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากและรวดเร็ว รวมทั้งการให้บริการโทรศัพทสาธารณะในบริเวณที่จำเป็นต่าง ๆ ด้วย

สำหรับด้านโทรคมนาคมเมืองพัทธาก็ถือว่ามีระบบที่ทันสมัย และรวดเร็ว ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการอย่างทั่วถึง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เมืองพัทธามีศูนย์โทรคมนาคมอยู่ในซอยชัยสิทธิ์ และมีโครงการขยายจัดสร้างศูนย์กลางการสื่อสารโทรคมนาคมบริเวณถนนพัทธมาใต้ ที่สามารถให้บริการได้เพียงพอถึง 20 ปีข้างหน้า ศูนย์นี้เพื่อรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยว รวมทั้งโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก สามารถให้บริการได้รวดเร็วกว่าโทรเลข และติดต่อศูนย์ข้อมูลจากต่างประเทศได้โดยตรง

3.5.3 สถาบันและการบริการทางสังคม

ก. สถาบันราชการ

สถานที่ราชการในเขตผังเมืองรวมของเมืองพัทธามีส่วนราชการทั้งหมด 48 หน่วยงาน เป็นส่วนราชการที่อยู่ในที่ว่าการอำเภอบางละมุง 13 หน่วยงาน หน่วยงานอื่นตั้งกระจายอยู่ทั่วไป มีข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและลูกจ้างประมาณ 2,572 คน โดยเจ้าหน้าที่เหล่านี้พักอยู่กับบ้านพักขนาดราชการ 23.2 % พักอยู่บ้านเช่า 17.5 % นอกนั้นมีบ้านพักอาศัย

ในส่วนพื้นที่ที่เป็นของราชการมีทั้งหมด 590 ไร่ 65.38 ตารางวา คิดเป็นอัตราส่วนจำนวนข้าราชการต่อพื้นที่สถานที่ราชการเป็น 4 คน : 1 ไร่

ข. สถาบันศาสนา

สถาบันศาสนาในชุมชนมีทั้งหมด 29 แห่ง โดยแยกเป็นสถาบันทางศาสนาพุทธ 21 แห่ง ประกอบด้วยวัด 10 แห่ง สำนักสงฆ์ 3 แห่ง มีพระสงฆ์ทั้งหมด 947 รูป สำนักปฏิบัติธรรม 1 แห่ง มุสลิม 1 แห่ง ศาลเจ้า 6 แห่ง มีมัสยิดทั้งหมด 5 แห่ง มีคริสตจักร 3 แห่ง

มีพื้นที่วัดทั้งหมด 383 ไร่ 1 งาน 42 ตารางวา เป็นเนื้อที่ธรณีสงฆ์ 173 ไร่ 1 งาน 43 ตารางวา

ค. สถาบันการศึกษา

บริเวณชุมชนเขตผังเมืองรวมพญาให้บริการการศึกษาสายสามัญ และสายอาชีวะ มีสถาบันการศึกษาทั้งสิ้น 22 แห่ง เป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาล 11 แห่ง เอกชน 11 แห่ง สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวะมีนักเรียนทั้งหมด 12,260 คน ครู 566 คน ซึ่งเมื่อนิยามแยกแต่ละระดับได้ ดังนี้

ระดับก่อนประถม นักเรียนในระดับนี้มีมากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด คือมีประมาณ 55.29 สัดส่วนของครูต่อนักเรียนและห้องเรียนต่อนักเรียนก็สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ระดับประถมศึกษา นักเรียนในระดับนี้มีมากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด คือมีประมาณ 55.29 สัดส่วนของครูต่อนักเรียนและห้องเรียนต่อนักเรียนก็สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักเรียนประมาณร้อยละ 21.57 สัดส่วนครูต่อนักเรียนและห้องเรียนต่อนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับมาตรฐาน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ มีนักเรียนร้อยละ 4.64 สัดส่วนครูต่อนักเรียนและห้องเรียนต่อนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับมาตรฐาน

โรงเรียนส่วนใหญ่เปิดสอนสำหรับในระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา ซึ่งนับได้ว่า โรงเรียนในระดับนั้นที่มีเพียงพอสำหรับโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญมี 2 แห่ง ทางด้านอาชีวศึกษามีเพียงแห่งเดียว และเป็นโรงเรียนเอกชน ซึ่งขนาดห้องเรียนต่อนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานมาก จึงควรที่จะเพิ่มห้องเรียนในระดับนี้ให้มากขึ้น

แนวโน้มการขยายตัวของนักเรียน

ในปีการศึกษา 2525 ชุมชนเขตผังเมืองรวมพญามีนักเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ รวม 10,116 คน และในปีการศึกษา 2529 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 12,260 คน อัตราเพิ่มของ

ตารางที่ 3.19 แนวโน้มการขยายตัวของนักเรียน ปี 2525-2529

ระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียน ปีการศึกษา 2525	จำนวนนักเรียน ปีการศึกษา 2529	อัตราเพิ่ม
ก่อนประถมศึกษา	1,592	1,836	15.33
ประถมศึกษา	5,985	6,779	13.27
มัธยมศึกษาตอนต้น	2,104	2,645	25.71
มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ	435	569	30.80
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ	-	431	-
รวม	10,116	12,260	21.19

ตารางที่ 3.20 ภูมิลำเนาของนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียนรวม	ภูมิลำเนานักเรียน		
		เขตเมืองนันทยา	นอกเขตและในจังหวัด	ต่างจังหวัด
ก่อนประถมศึกษา	1,836	1,834	2	-
ประถมศึกษา	6,779	6,643	126	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	2,645	1,867	778	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ)	569	321	248	-
มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ	431	431	-	-
รวม	12,260	11,106	1,154	-

ตารางที่ 3.21 การใช้ที่ดินเพื่อการศึกษา จำแนกตามประเภทสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวนนักเรียน	พื้นที่			จำนวนนักเรียนต่อ พื้นที่ 1 ไร่
		ไร่	งาน	วา	
ก่อนประถม	930	10	2	90	87
ก่อนประถม - ประถมศึกษา	1,779	89	3	83	42
ประถมศึกษา	3,906	74	2	55	52
มัธยมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ)	3,214	46	-	9	70
มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายอาชีพ)	431	5	1	-	82
รวม	12,260	226	2	37	54

จะเห็นได้ว่า ประชากรในชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาในสูงกว่าการศึกษามาศึกษาบังคับกับมากนัก ส่วนการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษานั้น เริ่มเปิดขึ้นเมื่อปีการศึกษา 2526 จนถึงปัจจุบันมีอัตราเพิ่มของจำนวนนักเรียนประมาณร้อยละ 197.24 ต่อปี ซึ่งนับว่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ภูมิลำเนาของนักเรียน

จากการสำรวจพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองนันทยา คือมีประมาณร้อยละ 90.59 เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเมืองนันทยาและอำเภอใกล้เคียงประมาณร้อยละ 9.41 ซึ่งเมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับการศึกษาแล้วจะพบว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นระดับที่มีผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเมืองนันทยามากกว่าระดับอื่น (ตารางที่ 3.20)

การใช้ที่ดินเพื่อการศึกษา

ในเขตผังเมืองรวมนันทยามีสถาบันการศึกษา 22 แห่ง มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 226 ไร่ 2 งาน 37 ตารางวา ในการวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อการศึกษาได้ จำแนกสถานศึกษาออกตามชั้นเรียนที่เปิดสอนเป็น 5 ประเภท คือ

- ก่อนประถมศึกษา
- ก่อนประถมศึกษา - ประถมศึกษา
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ
- มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ

โรงเรียนที่มีความหนาแน่นของจำนวนนักเรียนต่อพื้นที่สูงสุด คือ ระดับก่อนประถมศึกษา คือประมาณ 57 คน : ไร่ รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ซึ่งโรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนเอกชนทั้งสิ้น ส่วนระดับที่มีความหนาแน่นของนักเรียนต่อพื้นที่ต่ำสุดคือระดับก่อนประถมศึกษา มีความหนาแน่นประมาณ 42 คน : ไร่

ง. สถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขในเขตชุมชนผังเมืองรวมนันทยา มีสถานพยาบาลของรัฐบาล 4 แห่งด้วยกัน คือ โรงพยาบาลอำเภอบางละมุง ขนาด 30 เตียง

จำนวนนักเรียนประถมประมาณร้อยละ 21.19 ต่อปีของจำนวนนักเรียนที่มีอยู่เดิม ซึ่งเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเพิ่มสูงสุด (ตารางที่ 3.19)

จะเห็นได้ว่า ประชากรในชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาในสูงกว่าการศึกษากาตบังคับกับมากขึ้น ส่วนการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษานั้น เริ่มเปิดขึ้นเมื่อปีการศึกษา 2526 จนถึงปัจจุบันเมื่อตราเพิ่มของจำนวนนักเรียนประถมร้อยละ 197.24 ต่อปี ซึ่งนับว่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ภูมิลำเนาของนักเรียน

จากการสำรวจพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองนันทยา คือมีประมาณร้อยละ 90.59 เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเมืองนันทยาและอำเภอใกล้เคียงประมาณร้อยละ 9.41 ซึ่งเมื่อนิยามจำแนกตามระดับการศึกษาแล้วจะพบว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นระดับที่มีผู้มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเมืองนันทยามากกว่าระดับอื่น (ตารางที่ 3.20)

การใช้ที่ดินเพื่อการศึกษา

ในเขตผังเมืองรวมนันทยามีสถานการศึกษา 22 แห่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 226 ไร่ 2 งาน 37 ตารางวา ในการวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อการศึกษาได้จำแนกสถานศึกษาออกตามชั้นเรียนที่เปิดสอนเป็น 5 ประเภท คือ

- ก่อนประถมศึกษา
- ก่อนประถมศึกษา - ประถมศึกษา
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลายสามัญ
- มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ

โรงเรียนที่มีความหนาแน่นของจำนวนนักเรียนต่อพื้นที่สูงสุด คือ ระดับก่อนประถมศึกษา คือประมาณ 57 คน : ไร่ รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ซึ่งโรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนเอกชนทั้งสิ้น ส่วนระดับที่มีความหนาแน่นของนักเรียนต่อพื้นที่ต่ำสุดคือระดับก่อนประถมศึกษา มีความหนาแน่นประมาณ 42 คน : ไร่

ง. สถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขในเขตชุมชนวังเมืองรวมพญา มีสถานพยาบาลของรัฐบาล 4 แห่งด้วยกัน คือ โรงพยาบาลอำเภอบางละมุง ขนาด 30 เตียง สาธารณสุขอำเภอบางละมุง กองสาธารณสุขเมืองพญา และสถานีอนามัยบ้านหนองพังแค นอกจากนี้เป็นสถานพยาบาลของเอกชนคือ โรงพยาบาลขนาด 40 เตียง 1 แห่ง คลินิกเอกชน 40 แห่ง การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขในเขตชุมชนเมืองพญานับว่ามีเพียงพอ นอกจากบริการของรัฐบาลแล้ว ยังมีบริการของเอกชนอีกจำนวนมาก ซึ่งมีบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขดังนี้ คือ

แพทย์	65 คน	:	แพทย์	1 คน	จะต้องให้บริการแก่คนไข้	1,106 คน
พยาบาล	51 คน	:	พยาบาล	1 คน	จะต้องให้บริการแก่คนไข้	1,409 คน
ผู้ช่วยพยาบาล	35 คน	:	ผู้ช่วยพยาบาล	1 คน	จะต้องให้บริการแก่คนไข้	2,053 คน

จ. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ท่องเที่ยว

ในเขตเมืองพญา มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่มีชื่อเสียง คือชายหาดพญา นอกจากนี้ ก็มีสนามเด็กเล่นนาเกลือ สนามเด็กเล่นสามแยกธรรมดา และโครงการสร้างสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติเมืองพญา โครงการอนุสาวรีย์พระเจ้าตากสิน ซึ่งเป็นสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งทั้งหมดประมาณ 165 ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนจำนวนประชากรต่อพื้นที่สวนสาธารณะ โดยใช้มาตรฐานประชากร 1,000 คน ต่อพื้นที่ 1.8 ไร่ จะพบว่าปัจจุบันเขตวังเมืองรวมพญามีประชากรอยู่ทั้งหมด 71,871 คน มีสัดส่วนจำนวนประชากรต่อพื้นที่สวนสาธารณะเป็น 1,000 คน ต่อพื้นที่ 230 ไร่ ซึ่งนับว่าสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพียงพอแก่การพักผ่อนหย่อนใจ

สถานที่ท่องเที่ยว

1. หาดพญา เป็นชายหาดที่เด่น และสะอาดตาของพญามีถนนตัดเลียบบนชายหาดตลอดสายยาวประมาณ 3 กิโลเมตร บริเวณหาดมีต้นไม้ให้ร่มเงาอยู่เป็นระยะ ๆ เหมาะสำหรับการพักผ่อนและเล่นน้ำ นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งทางบก และทางน้ำอย่างครบถ้วน

2. เขาน้ำทยา เป็นภูเขาเตี้ย ๆ มีถนนลาดยาวไปจนถึงยอดเขา เมื่อมองลงมาจากยอดเขาจะสามารถมองเห็นหาดน้ำทยาทั้งหมด เป็นอ่าวโค้งรูปครึ่งวงกลม นอกจากนี้ยังเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและชมทิวทัศน์ที่สวยงามต่าง ๆ

3. หาดนาจอมเทียน อยู่ห่างจากหาดน้ำทยาประมาณ 6 กิโลเมตร โดยมีเขาน้ำทยาคั่นอยู่ระหว่างกลาง และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับกับหาดน้ำทยา

4. เกาะต่าง ๆ ในบริเวณอ่าวน้ำทยามีเกาะ เก่งหลายแห่ง ซึ่งมีสภาพเหมาะแก่การท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ เกาะล้าน เกาะครก และเกาะสาก ฯลฯ เกาะต่าง ๆ เหล่านี้มีระยะทางห่างจากฝั่งประมาณ 8 กิโลเมตร และใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 40 นาที บริเวณรอบเกาะมีหินปะการังที่สวยงามให้นักท่องเที่ยวได้ชมโดยเรือท่องเที่ยว

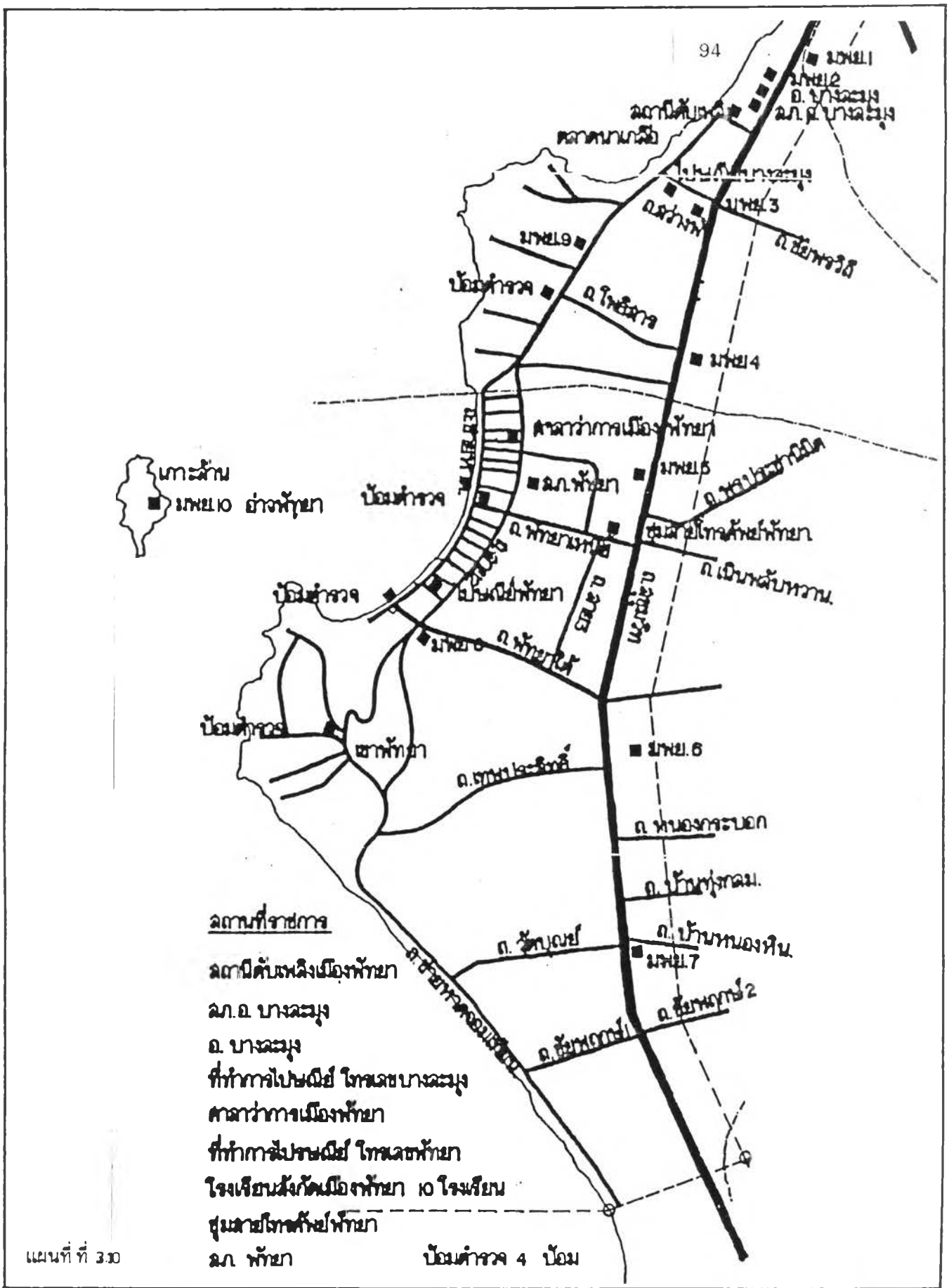
สถานที่ท่องเที่ยวเมืองน้ำทยาได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมาก เนื่องจากอยู่ไม่ไกล การคมนาคมสะดวก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

ฉ. การอนามัยสิ่งแวดล้อม

จำนวนขยะมูลฝอยของเมืองน้ำทยามีปริมาณค่อนข้างมาก ซึ่งทางเทศบาลสามารถจัดเก็บได้เพียงวันละ 180-120 ลูกบาศก์เมตร อันเนื่องจากขาดอุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ และในช่วงฤดูการท่องเที่ยวจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากเกินกว่ากำลังทำงานในเวลาปกติ ลักษณะการจัดเก็บขยะใช้วิธีตากแห้งและเผาทิ้งบางส่วน โดยสถานที่กำจัดและทิ้งขยะอยู่ห่างชุมชนไปตามถนนสุขุมวิท 2.6 กิโลเมตรมีพื้นที่ 21 ไร่

ส่วนโรงฆ่าสัตว์ของทางราชการจะจัดสร้างขึ้นในอนาคต 1 แห่ง ซึ่งในปัจจุบันนี้ได้อาศัยโรงฆ่าสัตว์ของเอกชนอยู่

ตลาดสดในเขตน้ำทยามีอยู่ 3 แห่ง ได้แก่ ตลาดสดเก่านาเกลือ ตลาดของชานาเกลือ และตลาดใหม่เมืองน้ำทยา โดยมีตลาดนัดขึ้นอีก 2 แห่ง คือ ตลาดนัดน้ำทยาใต้และตลาดนัดติดกับโรงเรียนนิพนพานุกูล นอกนั้นมีตลาดใต้รุ่งน้ำทยาแลนด์ 2 ซึ่งให้บริการแก่ชุมชนเมืองน้ำทยาและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ

แสดง สถานที่ตั้ง สถานที่ราชการ

ที่มา

ช. ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

ทางด้านอัคคีภัย เมืองพัทธยาที่มีที่ตั้งของสถานีดับเพลิงอยู่ริมถนนพัทธยา-นาเกลือ (ตรงข้ามที่ทำการไฟฟ้าภูมิภาค อำเภอบางละมุง) ที่รถดับเพลิง 4 คัน รถบรรทุกน้ำ 2 คัน รถพยาบาล 1 คัน เรือเร็ว 1 ลำ เรือตรวจการ 1 ลำ รถบรรทุกเครื่องหาบหาม 2 คัน และเครื่องดับเพลิง 6 เครื่อง

การรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทธยา เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชมธรรมชาติชายทะเลระดับชาติ สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น ทางเมืองพัทธยาได้เตรียมเจ้าหน้าที่และนโยบายในการรักษาความปลอดภัยทั้งชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และประชาชนเมืองพัทธยา รวมทั้งมาตรการควบคุมต่าง ๆ สำหรับนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการในด้านการให้บริการ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้สัมพันธ์เป็นเมืองท่องเที่ยว

3.5.4 บทบาทและความสำคัญของเมืองพัทธยาด้านการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมาเป็นเวลานาน มีการขยายตัวทำรายได้และดึงเงินตราต่างประเทศให้แก่ประเทศไทยได้อย่างเป็นที่น่าพอใจ และเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากการท่องเที่ยวเมืองพัทธยากับประเทศไทย จากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประเมินรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองพัทธยาในปี 2521 หลังตั้งเมืองพัทธยา เท่ากับ 4,995 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45 ของรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทย คือ 11,232 ล้านบาท ดังนั้นพัทธยาจึงมีความสำคัญในฐานะเมืองท่องเที่ยวที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศไทย และเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติด้วย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและแนวโน้มในอนาคตของเมืองพัทธยา

ในเมื่อการท่องเที่ยวของพัทธยาเป็นกิจกรรมที่สำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและมีโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งจะเป็แหล่งอุตสาหกรรมและแหล่งความเจริญแห่งใหม่ในอนาคต กอปรกับพัทธยาเป็นเมืองท่องเที่ยวชายทะเลที่สำคัญของพื้นที่นี้ ดังนั้น พัทธยาจึงมีบทบาทเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ ธุรกิจการค้า และยังเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของประชากรที่จะเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกอีกด้วย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของนันทยา มีส่วนเกี่ยวข้องกับรายได้ของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของ พ.ช.อ. เป็นอย่างมาก ในทางกลับกัน การพัฒนา พ.ช.อ. ก็มีส่วนที่จะ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของนันทยาด้วย และภาวะการณ์ท่องเที่ยวของเมืองนันทยาจึงขึ้นอยู่กับจำนวน นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการของเมืองนันทยา

ก. การคาดคะเนจำนวนนักท่องเที่ยวที่มานันทยา

การคาดคะเนจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต มีผลต่อการกำหนดแนวทางใน การพัฒนาและการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และในการศึกษานี้ จะพิจารณาจากภาพรวมของการ ท่องเที่ยวของภาคตะวันออก ซึ่งเป็นการคาดการณ์ในระยะยาวที่ให้ความถูกต้องมากกว่า และการ คาดคะเนการท่องเที่ยวของเมืองนันทยาโดยการศึกษาโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกนี้ ได้ ใช้ข้อมูลฐานที่อยู่ในภาคปกติทางการท่องเที่ยวปี 2524 โดยการคาดการณ์การเจริญเติบโตของ การท่องเที่ยวทั้งที่อยู่ในภาวะปกติ (National Growth) และเมื่อรวมกับการเติบโตโดยสภาพ เร่งรัด (Induced Growth) ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของเมือง รวมถึงพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกเพื่อนำไปกำหนดการใช้ที่ดินในอนาคต มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยของจำนวน นักท่องเที่ยวที่มานักค้างคืนใน พ.ช.อ. ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และนักท่องเที่ยว ภายในประเทศชาวไทย ดังต่อไปนี้

<u>พ.ศ.</u>	<u>อัตราเพิ่มเฉลี่ย/ปี (ร้อยละ)</u>
2524-2529	8.5
2530-2534	7.0
2535-2539	6.0
2540-2544	5.0

และจากการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมานักค้างคืนในเมืองนันทยา และพื้นที่บริเวณอื่น ๆ ใน พ.ช.อ. โดยคิดจากอัตราเพิ่มเฉลี่ยดังกล่าวข้างต้น จะมีจำนวนปรากฏ ดังตาราง 3.22

เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักค้างคืนในเมืองนันทยาที่ เป็นจริง ดังตาราง 3.23 จะเห็นได้ว่า ในปี 2529 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มานักค้างคืนในนันทยา 933,967 คน ในขณะที่การคาดการณ์ของ พ.ช.อ. มีประมาณ 952,500 คน ซึ่งใกล้เคียง ความเป็นจริง

ตารางที่ 3.22 แสดงการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่ค้างคืนใน พ.ช.อ. พ.ศ. 2524-2544

หน่วย : พันคน

พ.ศ.	ระหว่างประเทศ			ภายในประเทศ (ไทย)			รวมนักท่องเที่ยวที่มานักค้างคืน	
	พัทยา	อื่นๆ	รวม	พัทยา	อื่นๆ	รวม	ในพื้นที่ พ.ช.อ.	ในพัทยา
2524	408.2	20.4	428.6	225.5	143.4	368.9	797.5	633.7
2529	613.6	30.9	644.5	338.9	215.8	554.7	1,199.2	952.5
2534	860.5	43.4	903.9	475.4	302.6	779.0	1,681.9	1,335.9
2539	1,151.5	58.1	1,209.6	636.1	405.0	1,041.1	2,250.7	1,787.6
2544	1,469.7	74.1	1,543.8	811.9	516.9	1,328.8	2,872.6	2,281.6

ที่มา : ESB.

ตาราง 3.23 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักค้างคืนในเมืองพัทยา

พ.ศ.	รวมจำนวน นักท่องเที่ยว	ระหว่างประเทศ	ภายในประเทศ (ไทย)	จำนวนห้อง พักที่มีอยู่
2521	450,000	202,500	242,500	-
2522	336,439	330,173	56,266	-
2523	476,563	405,888	70,675	-
2524	505,804	408,784	79,620	6,582
2525	599,535	450,008	149,527	7,642
2526	593,554	431,775	161,779	8,647
2527	682,419	491,615	190,804	9,720
2528	796,047	562,434	233,613	10,504
2529	933,967	633,624	300,343	11,262

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ข. การคาดคะเนความต้องการห้องพักของเมืองพัทยาในอนาคต

การคาดคะเนจำนวนห้องพักตามต้องการใน พ.ศ.อ. มีสมมติฐาน คือ สำหรับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะเวลาพักเฉลี่ยในปี 2524 เท่ากับ 6.25 วัน เพิ่มขึ้นเป็น 8.25 วัน ในปี 2544 และอัตราเข้าพักจากร้อยละ 70.6 ในปี 2524 เป็นร้อยละ 80 ในปี 2544 ส่วนจำนวนคนพักเฉลี่ยต่อห้องยังคงเป็น 1.8 เหมือนเดิม ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทย ระยะเวลาพักเฉลี่ย 2.75 วัน ในปี 2524 เพิ่มขึ้นเป็น 5.0 วัน ในปี 2544 และอัตราเข้าพักเฉลี่ยกับจำนวนคนพักเฉลี่ยต่อห้อง เหมือนกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

นอกจากจะแสดงความต้องการของห้องพักแล้ว ยังมีการคาดคะเนประเภทของที่พักที่ต้องการเพิ่มของเมืองพัทยาก็ด้วย โดยจะแยกประเภทออกเป็น 3 ประเภทของที่พัก ดังแสดงในตาราง 3.24-3.25

ตารางที่ 3.24 แสดงความต้องการห้องพักใน พ.ช.อ. พ.ศ. 2524-2544

พ.ศ.	จำนวนห้องที่ ต้องการทั้งหมด	จำนวนที่ต้องสร้างเพิ่ม			จำนวนห้องที่ต้องการทั้งหมด	
		นักศึกษา	อื่นๆ	รวม	นักศึกษา	อื่นๆ
2524	6,800	-	-	-	6,458	342
2529	10,750	3,157	793	3,950	9,615	1,135
2534	15,584	3,589	1,245	4,834	13,204	2,380
2539	21,690	4,436	1,670	6,106	17,640	4,050
2544	28,615	3,825	3,100	6,925	21,465	7,150
2524-2544	-	15,007	6,808	21,815	36,472	13,958

ที่มา : ESB.

ตารางที่ 3.25 แสดงพื้นที่ที่ต้องการเพิ่มของเมืองนันทยา

พ.ศ.	ประเภทห้องพัก			รวม
	โรงแรมชั้น 1	โรงแรมชั้นประหยัด	บังกาโลและเกสต์เฮาส์	
2524-2529	600	1,917	640	3,157
2529-2534	600	2,238	750	3,589
2534-2539	600	2,876	960	4,436
2539-2544	600	2,425	800	3,825
2524-2544	2,400	9,457	3,150	15,007

ที่มา : ESB.

ค. การคาดคะเนการจ้างงานในอนาคตของเมืองนัทยา

ปัจจุบันลักษณะการจ้างงานในกิจการค้าและบริการของเมืองนัทยา มีดังนี้

<u>ประเภทการจ้างงาน</u>	<u>จำนวน</u>	<u>ร้อยละ</u>
โรงแรม	7,464	38.6
ร้านค้าบริการทั่วไป (รวมภัตตาคาร)	9,694	49.0
ร้านบริการเครื่องดื่ม (บาร์เบียร์)	1,310	6.6
โรงงาน	1,141	5.8
รวม	19,609	100.0

ที่มา : จากการสำรวจสถานการณ์จ้างงานเมืองนัทยา 2529 กองวิจัย สำนักผังเมือง

สำหรับการคาดคะเนการจ้างงานในภาคการท่องเที่ยวของเมืองนัทยา ในอนาคตนั้นจะยังคงสูงขึ้น และสูงกว่าบริเวณอื่น ๆ ใน พ.ช.อ. จำนวนคนทำงานต่อห้องพักในนัทยาในอนาคต เท่ากับ 1.29 ในปี 2544 ดังในตาราง 3.26

ตาราง 3.26 แสดงจำนวนพนักงานด้านบริการที่พักของเมืองนัทยา พ.ศ. 2524-2544

พ.ศ.	จำนวนห้องพัก	พนักงาน/ห้อง	พนักงานในโรงแรม
2524	6,458	1.62	10,475
2529	9,615	1.49	14,360
2534	13,204	1.41	18,655
2539	17,640	1.31	23,075
2544	21,465	1.29	27,760

ที่มา : Eastern Seaboard Study

ตารางที่ 3.27 แสดงการคาดประมาณการเติบโตของการจ้างงานใน พ.ช.อ. พ.ศ. 2524-2544

พื้นที่	สภาพการ เติบโต	การเพิ่มการจ้างงาน				2524-2544
		2524-2529	2529-2534	2534-2539	2539-2544	
พื้นที่ว่างแผนพัฒนา						
ชลบุรี	ปกติ	8,700	11,000	12,700	15,200	47,600
	เร่งรัด	500	500	650	850	2,500
	ทวิคูณ	500	500	700	1,000	2,700
	รวม	9,700	12,000	14,050	17,050	52,800
ศรีราชา-แหลมงอบ	ปกติ	6,100	6,700	5,100	5,800	23,700
	เร่งรัด	1,150	4,900	7,650	13,750	27,450
	ทวิคูณ	1,100	3,750	5,650	9,800	20,300
	รวม	8,350	15,350	18,400	23,350	71,450
พัทธยา	ปกติ	5,300	5,700	4,800	4,600	20,400
	เร่งรัด	1,300	2,450	3,500	4,000	11,250
	ทวิคูณ	1,100	1,650	2,450	2,950	8,150
	รวม	7,700	9,800	10,750	11,550	39,800
ระยอง-มาบตาพุด	ปกติ	2,400	3,500	4,900	6,800	17,600
	เร่งรัด	2,500	3,300	4,050	5,750	15,600
	ทวิคูณ	1,800	2,350	2,700	3,850	10,700
	รวม	6,700	9,150	11,650	16,400	43,900
ฉะเชิงเทรา	ปกติ	2,600	2,800	2,300	2,100	9,800
	เร่งรัด	500	500	500	500	2,000
	ทวิคูณ	400	400	400	400	1,600
	รวม	3,500	3,700	3,200	3,000	13,400
	ปกติ	1,300	1,200	900	700	4,100
	เร่งรัด	450	750	-	-	1,200

สัตว์ปีก	ทวีคูณ	200	200	-	-	400
	รวม	1,950	2,150	900	700	5,700
<hr/>						
พื้นที่อื่น ๆ	ปกติ	6,500	6,700	6,500	5,800	25,500
	เร่งรัด	300	500	800	1,000	2,600
เขตเมือง	ทวีคูณ	300	500	800	1,000	2,600
	รวม	7,100	7,700	8,100	7,800	30,700
<hr/>						
เขตชนบท	ปกติ	77,000	68,800	34,700	6,400	186,900
	เร่งรัด	-	-	-	-	-
	ทวีคูณ	3,900	4,750	5,550	7,500	21,700
	รวม	80,900	73,550	40,250	13,900	208,800
<hr/>						
รวมพื้นที่ พ.ย.อ.	ปกติ	109,900	106,400	71,900	47,400	335,600
	เร่งรัด	6,700	12,900	17,150	25,850	62,600
	ทวีคูณ	9,250	14,150	18,300	26,500	68,200
	รวม	125,850	133,450	107,350	99,750	466,400

ที่มา : Eastern Seaboard Study

สังเกตดูอัตราส่วนจำนวนพนักงานต่อห้องจะลดลง เนื่องจากคาดว่าจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากห้องพักโรงแรมชั้น 1 (ซึ่งจะมีจำนวนลดลง หรือไม่ก็คงที่ เพราะความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการคาดการณ์ห้องพัก ดังในตาราง 3.24) ไปสู่นักของโรงแรมระดับรองลงไป ซึ่งมีอัตราสัดส่วนน้อยลงกว่าโรงแรมชั้น 1 ดังนั้น จำนวนพนักงานเหล่านี้จะส่งผลต่อการขยายตัวของเมือง และอัตราความต้องการในด้านที่อยู่อาศัย รวมถึงสาธารณสุขแบบโรคสาธารณสุขูปการในอนาคต

ขณะเดียวกันการเติบโตของการจ้างงานในอนาคตของเมืองพัทยาก็จะสัมพันธ์กับอัตราการขยายตัวและการจ้างงานใน พ.ช.อ. ในอนาคต ดังในตาราง 3.27 ซึ่งเป็นการคาดการณ์การจ้างงานใน พ.ช.อ. พ.ศ. 2524-2544 ตามสภาพ ปกติ แรงรัด และทำคุณในพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ โดยรวมถึงการตั้งสำนักงานและการศึกษาระดับสูง

อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของเมืองพัทยาซึ่งเป็นบทบาทที่เด่นที่สุดของเมืองด้วย พัทยาจึงเป็นเมืองท่องเที่ยวตากอากาศชายทะเลทั้งในระดับประเทศ และระดับภาค โดยที่ถ้าได้รับการพัฒนาไปในแนวทางที่ถูกต้องก็สามารถจะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติได้ ดังนั้น จากการศึกษาจึงเห็นได้ว่า พัทยาได้เติบโตขึ้นมา จากอดีตจนถึงปัจจุบันด้วยผลของกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวนั่นเอง

3.6 สรุปบทบาทของเมืองพัทยา

สรุปบทบาทของเมืองพัทยาในปัจจุบัน กิจกรรมและรายได้ส่วนใหญ่มาจากการท่องเที่ยว ซึ่งจะ เป็นการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบที่พักแรม แหล่งบันเทิง อาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนชุมชนนักอาศัยในพื้นที่ที่มีรายได้หลักจากการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ก็ได้มีนโยบายที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ในปัจจุบันคือให้เมืองพัทยาคือเป็นศูนย์กลางหลักในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ด้านที่พักอาศัย ให้บริการด้านอาหารและบันเทิง เรืองรมย์ โดยจะมีกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ตลอดวันตั้งแต่เช้าจนถึงกิจกรรมบันเทิงยามราตรี ซึ่งจะพัฒนาในด้านการให้บริการประเภทต่าง ๆ แก่ชุมชนที่มีขนาดใหญ่ได้